

דיינא פאפולערע פאליטישע בלאט

№ 304 | Łódź, Piątek 30 grudnia 1932 r. | צענטער יאהרגאנג | לאדו פרייטאג א' סבת תרצ"ג | № 304

דרעס פון רעדאקציע און ערשיינונג: לאדו, פּוֹלְקוֹבְסְקָא 21, טעל. 224-71. — 224-71. **ייגע אריין-יישראלי** **נור היינט און מארגען** **לאז יעדער איינער זעהען** **אין זינע, "ראדיעטא" שעהישוויט**

נאך קורצע שווער ליידען איז נעכטען געשטארבען אונזער מיידער און אונזערע טאכטער, שוויגערטאכטער, גרעסאכטער, ברודער, שוואגער און זאקעל **נ"ע יעקב דוב ב"ר עזריאל זעליג ו"ל** **יאבלאנסקי (געבוירען אין סמאוויס)** **אין עלטער פון 63 יאהר** די לוי קומט פאר היינט, פרייטאג, דעם 30 דעצעמבער 1932, 11 זויגער פארמיטאג פון טרויער-הויז פילסודסקי 18 (קאלאניאל-געוועזענע וואסער-ווערן) ווערן וואס עס טיילען מיט און נרויס צער **די טיפטרוערבעדע הינטערבלייבנדיגע**

סילוועסטער **אין "פילהארמאניע"** **שבת ד. 31 דעצעמבער 11 זויגער ווענד קומט פון פילהארמאניע** **א גראנדיעזער לויב, "אזדראוויסקא"** **סילוועסטער-אווענד** **א מאסע אטראקציעס! 2 ארקעסטערס! ביליגער בופאז!**

בוכהאלטערס ווייסען **אין גרויסען אויסוואהל פונעם און זאגער די ספעציעלע ביכער - פאפריס** **A. J. OSTROWSKI** **55 Łódź, Piotrkowska 55** **tel. 203-54.** **עמערהאלטן פון שוין דעם פאראינענעטע הענדלע-בוק, געשעפט דורכ'ן סטאנץ-מיניסטעריום פאר מ'קענען האנדלען-און אינדוסטריע-אונטערנעמונגען, פליץ נעמט אונטער אונטער און יאסער-הענדלען ווערן**

די לייטונג **פון די 1-טע ארטאדאקסישע לערן-און ערציהונג-אנשטאלטן** **"דרכי נעם"** **פון גרישון אלי' ליסס אין לאדו** **ערשטער, "דרכי נעם", קליניקע-געא 50, טעלעפאן 215-26** **צווייטער, "דרכי נעם", אל-מער 20, טעלעפאן 200-43** **מאכט בעקאנט, אז צוליב די פרייעווארענע פלעצער אין די גז-לילדים, צום צווייטען האלבטען שול-יאהר, דורך דעם איבערגאנג פון פיל תלמידים אין די מכוונות צו התחלת חומש, - ווערן פון איצט אָנגענומען תלמידים אין די גז-לילדים צום צומעקטען פרייטאג פון 40 זלאמיס א קווארטאל. די לייטונג.** 1299

קוראטאריום פון די שולן אין הינדער-היימען **A. J. מן וול, מעדעם** **אין לאדו, שרודמיסקע 18.** **מארגן שבת, 31/XII, 11 אין אונז קומט פאר אין פרעכטיקן ווארשאווער זאל, פאלידניאווא 36** **א גראנדיעזער סילוועסטער-אוונט** **ארטיסטישער פראגראם אויסגעפירט דורך ארטיסטן פון אראראס** **און דראמאטישער סטודיע, באגלייטער.** **רייכער און ביליגער בופאז - אטראקציעס - רולעטקע און מעקסי קאנישע שפילן - ערשטקלאסיקער דושאן קווארטעס - טענץ פון אינדערפאר, בילעטן צום פרייטאג פון 2 50 זל (פאר מיטגלידער 1.50 זל) צו באקומען אין טעיקע-שול, שרודמיסקע 18, ביכער-הענדלע-בוק, זאגער 42 און אין טיכעסער-היינעל, פאלידניאווא 20.** 8624

שבועה דאורייתא **לויט אנטארטייל פון סאנד גראדזקי, וועט מאכטאג, דעם 9 יאנואר 1933, 10 זויגער פריה שווערען אין דער אלטשטעטע-שול **יענקעל לאסמאן,**** **72 יאהר אלט, פון זאוישא 24, ווערן א סכסוך מיט מיר אויף 61 זל. גר. פאר בענומענע קא-לאניאל-סחורות, וואס ער לייקענט אפ, און עס קומט מיר גאנציש.** **לייביש ראזענבערג, זאוישא 82** **אכטונג, סוחרים!** **זעט סוחרים, וועלכע רייבען בעדונגען-נע-וועלכער אין דער נייער האלע בי** **ה. קרויזע, פאדזשעטשנע 4** **ווערן בעקעטע צו קומען אין זייערע זייגענע אינסטרוקציען שבת צו נאכטאג, דעם 81/12 1932 6 זויגער אונטער-זינגליך אין סלוי-הענדלער-פערמיין, אגראדאח 10.** **5570 א גרופע סוחרים** **בעהאנטמאכונג** **דערמיט מאכען מיר בעשאנס, צו דינסטאג דעם 31 1933 ווערן ערשענע א הילפס-פערמיין א. נ.** **"עזרת עניים"** **אלעקסאנדריסקא 19** **וועלכע וועט אויסגעבען טענלן אומיסטע מיטא-גען פון 1-3 נאכמיטאג.** **די זאל, וועלכע ווילען געניסען פון איבערע פירע אומיסטע מיטגען, דערפון זיך רעניטירן רען פון וואסאג, דעם 1-טען יאנואר 1933 אין פערמיין-קאנצערטען פון 7-9 אהענר.** **מיט אכטונג די פערואלמאנג 5591**

חברה "הדרת בחורים" מלינארסקא 8 **זונטאג, פ' ויחי (8/1.33) 6 זויגער אונטער קומט פאר אין בערלינגער זאל, זאכאדניא 26** **א גראנדיעזער התחדות-הספר-תורה = פייערונג** **מיטן אנטהיל פון בערימטען ארקעסטער אונטער דער אנטהיל גומפלעוויש און צעדראווסקי. סוועלן אויך אנטהיל נעמען א חזן מיט א גוט איינשטודירט כאר אונטער דער אנטהיל פון בעוואוסטן דרייגענט ראפאארט. עס וועלן רעדן סעלענ-טירטע רעדנער. די יוד. געמעלקערונג ווערט העפליך איינגעלאדן צו בעטייליקן זיך אין פייערונג, פרטים אין די וויסערדיגע מורעות.** **"הזמיר" אל. האשטשושקי 21** **שבת, דעם 31 דעצעמבער ד. י. 9 אונטער** **טראדיציאנעלער חנוכה-ראוט** **אין מויקאלישען פראגראם נעמען אנטהיל: כאר, ארקעסטער, מענער-קווארטעס (ברידער גרינוואלד, העכט, שארשטיין), סאליסטען א. א. ו. נאכן פראגראם: - טענץ פון איז דער פריה.** **בילעטן צו בעקומען טענלן אין סעקעטאריאט פון "זמיר". 0955**

א פרייליכע סילוועסטער-אווענד! **מארגן שבת-צו-נאכטאג, ד. 31 דעצעמבער 1932, פון 10 זויגער אונטער קומט פאר אין די זאלען פון רעכטמאראן געדרולד, 35 פיערמיין-אווער 35** **א גראנדיעזער סילוועסטער-אווענד** **פערבונדען מיט א פרעכטיקען מויקאלישען האנצערט-טייל.** **ספעציעלער דושאן-ארקעסטער - קאנקורסען אויף טענץ - אים מיט אטראקציעס - ביליגער בופאז - טענץ פון דערפריה-פאסט און פערט פערוויילונגען.** **מיט אכטונג די לייטונג 5636**

אריין-יישראלי **פאר-פאמער-אנציען** **זיס, זאפטיג, הערלאז, - ביליג און גוט** **שולן אנגעקומען** **אובקומען אין תוצת אריין-יישראלי, שרודמיסקע 1 טעל. 19342** **בעשעלונגען ווערן שוין אָנגענומען אין זאפערס אָפּגעשיקט א הייס.**

שרה'לע נייע **זייט נעטרייסט מיט המקום ינחם אחכס בתוך שארי אבלי ציון וירושלים.** **פנחס פסאמשילאם און קינדער**

פאר-פאמער-אנציען **זיס, זאפטיג, הערלאז, - ביליג און גוט** **שולן אנגעקומען** **אובקומען אין תוצת אריין-יישראלי, שרודמיסקע 1 טעל. 19342** **בעשעלונגען ווערן שוין אָנגענומען אין זאפערס אָפּגעשיקט א הייס.**

נייער פארקמב לאמ

אינזער קאמף מיטן אנטיסעמיטיזם

פון לעא העניג

אין ווען מיר קענען די פסיכאלאגיע פון דעם מין פלאטאנישען יודען וואס איז צעטיילט פון מיט קאמף-פייפער געגען אנטיסעמיטיזם (צו דורך קאמף גרעסען, קלינגענדיגע פראצען, צו אפילו דורך תעניתים על פי גאנדי) קענען מיר אויך פערשטעקן פאר וואס עס געהערט זיך צוויי צום הארצען זיין ער לייקט די אנטיסעמיטישע וואלוים און בלבוזים, דאס יודישע לעבען, ווי געזאגט, קען ער נישט; פון דער יודישער וויקליקייט איז דער מין יוד אין דער אמת'ען ווייל העכסטען ווייסט ער גאר פון גרויסע יודישע יחידים און פון דער האמפאטישער קינדווייט געזעצט ער נאך און מיר זענען דאס פינעל-פאלק.

דערפאר דערפיהלען זיי זיך צוויי פלוצלינג און שרעקליך דערשראקען פון וועלכער עס איז אראפ פון דרויסען. דערפאר זענען זיי גרייט צו זעהן אנטיסעמיטיזם אפילו דארט וואו ס'איז דא נישט צו קיינעם פון אונזער מאניאל פסיכישער סאנאר.

און דערפאר פערשטעהען זיי נישט און פינטלען מיט די אויגען ווען זיי זעהן זיי אונזערע בעוואוסט-דיגע און קאנסעקוענטישע ציוניסטען און סאציאל-ליסטען (און ציוניסטן-סאציאליסטען) שטענען זיך נארויבן און מיט זייער קאמף-לוסט געגען צו אנטיסעמיטיזם.

מיר האבען ערשט געפילערט דעם פופציג יערי גען יוביליי פון זינט ס'איז ערשינען דער פיינ-סקערס איינזע צענציג-פאנצער. דאס הייסט פון זינט די יודישע אינטעליגענץ פון א גאנץ יאהר האט צו געוויסען ענטפערען מיט זעלבסט קריטיק און דער פינטליכער און אפיקענטווער קריטיק פון דרויסען.

שוין פופציג יאהר ווי די בעוואוסטדיגע ראב-יאנאלע יודישע אינטעליגענץ האט אנגעוויסען קעמף פון מיט זיך אליין — מיט אונזערע איבערליכע טאג-גאנגלעך און אינדוידועלע אפאטאלעס און חסרונות — ווייל דער איז דער איינציגער ווען ווי מיר וועלען פערקעמפען אונזערע אויסערליכע שונאים.

דאך זעלבסט קריטיק צו זעלבסט בעפרייאונג. און וואס שווער'דיג צייטען אלץ נישט-ער-אין פינדליכער דאך ווי דער איבערליכער חשבון הנפש.

זיי לעבען נישט מיט דער יודישער-פראגע מיטן-יודישען לעבען אלץ טאג פון דיער לעצט. זיי איז פריער די יודישע עקאנאמיק, און אפילו די יודישע פסיכיק פון וועלכער זיי זענען אליין אפאטאל. זייער יודישקייט, זייער פינטלעכע יוד כאפט זיך אויף ווען מען ברעכט יודישע שויבען.

זיי זענען צוויי צו זאגען חשונה יודען. א גאנץ יאהר פרובען זיי זיך נישט געפילט א קלארען חשבון מיט וואס און ווי צוויי יודען לעבען, וואס איז זעהר געטען און וואו איז זייער מארגען?

זייער יודישקייט איז פאר זיי א מין וואויל-שמעקענדיגער חידוץ, פון וועלכע עס איז גוט אמאל צו געניסען, מיט וועלכען ס'איז אפילו אמאל צוגעזעהען צו האמאניטען.

די יודישע וויקליקייט קענען זיי נישט. און טרעפט זיי אמאל אנטיסעמיטישע שטיין (צו שפיי) כאפען די זיך אויף אים א פאניק, דערשראקען; ס'ייזט, פאר וואס טוען מיר גארנישט געגען אנטיסעמיטיזם? פאר וואס שוויגען מיר?

ווייל זיי ווייסען נישט, און ס'איז שוין פופציג יאהר (פון זינט דער פינסקערס אויטא עמאניציפאציע) ווי די בעפרייע און געוונדענע טיילען פונם יודישען פאלק קעמפען מיטן אנטיסעמיטיזם, און בלויז מיט פראצען און פאניק געשרייען נאך מיט קאנסטרוקטיווע מעשיות.

מיט קאנסטרוקטיווע מעשיות, דורך זעלבסט-בעפרייאונג און זעלבסט אפפרייאונג — לעצטנס מיט און נישט.

א ארבייט, וואס איז נישט צוויי ערפאלגרייך געווען; אויך דערפאר וואס מיר האבען א י פיל יודען וואס זייער יודישקייט כאפט זיך און זיי אויף ווען אנטיסעמיטיזם ווערן און זיי אן שטארק בילען, אדער ווארפען שטייבער.

קעמפען בכלל נישט מיטן אנטיסעמיטיזם, איז פונקט ווי צום ביישפיל פארעמען א קראנקען, וואס ליגט שוין אויף א אפערענדישע טיש: פאר וואס געהטו נישט צו א דאקטאר? פאר וואס טהוטו עפעס נישט גענען דער קראנקהייט?

מיט משוגע, וועט ער אויך ענטפערען, פאר וואס ליג איך אויפן טיש? צוליב וואויל-טאג? ס'איז דער יודישער סאציאליסט און ס'איז דער אויסגעוואלטער ציוניסט ווייטען און פיהלען מיט זייער ליב און לעבען, און זייער ארבייט איז דער אמת'ער קאמף מיטן אנטיסעמיטיזם. מען פרויבט בויען א לאנד, ווייל א לאנד איז די איינציגע ליוונג פון דער יודען פראגע, דאס הייסט, אויך פון אנטיסעמיטיזם.

מען פרויבט בויען א נייע גערעכטע סאציאלע אידענטיטעט און וועלכע עס וועלען אויך נישט מעגליך זיין צוועלכע אנטיקענישען ווי אנטיסעמיטיזם.

געווענליך מאכען זיך אויך ביי אונזערע סאציאליסטען און ציוניסטען צייטען ווען זיי זענען גער-וואונגען צוליב טאקטישע טעמעס אונגעמען מיט-לען געגען דעם אגרייטען אנטיסעמיטיזם.

אבער קיין בעוונדער פראבלעמען, קיין בעוונד-ער פראגע, זיי צוויי צו קעמפען מיטן אנטיסע-מיטיזם, איז ביי זיי קיינמאל נישט פערנאן.

ווייל די פראבלעמען ווערן געלייט, די פראגע ווערט, און צו זאגען, פערענטפערט אין און דורך זייערע אידעאלען.

זייער נייע אנטיסעמיטישע כוואליע איז פאר דעם ציוניסט נאך א שטארקע בעווייז ווי צווייג זיין אידעאל איז און נאך א סטימולוס פאר זיין אר-בייט און דאס אייגענע פאר דעם קלאר העקענדיגען יודישען סאציאליסט.

די יודישע גאס איז אים שטארק בעשעפטיגט מיט דער פראגע ווי צוויי צו קעמפען און בעקעמפען דעם אנטיסעמיטיזם.

און ס'טראגעדיע זיך אים פערשידענע קאמף-אדער זעלבסטשוין, "פלאנען", פלאנען, לידער, און געווענליכער, ווייל ס'וועלכע זענען עס בלויז שטיי-מאגען, פרומע פלאטאנישע ווינעוואונגעס.

עס הייבט אן צו פיהלען אן עפעס דאך געזען ווערען, און צוויי מיט צוויי-פאליטישע הענט מען מיט בעיגענען די אנטיסעמיטישע אפאקע וואס האבען זיך לעבען און פערמעהרט.

ס'איז קאראקטעריסטיש: ס'וועלכע הערשט און דאס געפיהל, און די שטימונג צווישען די נישט-אר-מאנידעטע יודען און נישט צווישען די רעכטע און נישט צווישען די לינקע פארטייען.

איחר וועט צום ביישפיל טרעפען זעהר וועגני-געניט ציוניסטען און נאך וועיגער אויך ישראל יוד-דען, וואס זאלען זיך שטארק דיעהען די קעס מיט דער פראגע, ווי צוויי צו קעמפען מיטן אנטיסע-מיטיזם. און פאר וואס: פשוט ווייל זיי ווייזען און פיהלען אן זייער ציוניסטישע ארבייט און ארץ ישראל איז דער בעסטער און ראדיקאלסטער קאמף מיטן אנטיסעמיטיזם.

צו ס'איז צוויי, צו נישט, אבער צוויי גלייכען זיי באמונה שלימה.

ווארעם איז נישט און דאך נישט זיין דער ציוניזם וויסנשאפטליך א צענטער און א תורה געניט צעמיטעמיטיזם און זייער פערשידענע פארמען?

דאס אייגענע קען געזאגט ווערען ווען די ארגאניזירטע יודישע סאציאליסטען: אויך ביי זיי קען נישט זיין צוויי דרינגענע און ברענענדיג די פראגע, ווי צוויי צו קעמפען מיטן אנטיסעמיטיזם. (ס'וועלכע ס'איז א ארבייט, א לאקאלע פראגע און זי שטעט ספעציעל זייער פארטי טעניגקייט.) און פאר וואס ווערן אויך זיי נישט פערקאפט פון דער פראגע? ווייל פונקט ווי די ציוניסטען גלויבען זיי אויך, און זייער אידעאל איז זייער ארבייט פאר דעם אידעאל און זייער וועג און דער בעסטער קאמף מיטן אנטיסעמיטיזם, וואס איז נאך אייבע פון די פיל, סאציאלע קראנקהייטען מיט וועלכע זיי זעמפען.

פרייע א גוטען ראציאנאלען ציוניסט, צו א ארגאניזירטען יודישען סאציאליסט, פאר וואס זיי

יודישע געלעהרטיע

(געשטאלטען פון דער, גאלדענער עפאכע" אין שפאניע)

פונעם בן סורק, ווערן וועלכען מיר האבען דערמאנט אין פריערדיגען ארטיקלען — אלס איי-צום, וואס האט געוויקלט אויף דער שוועל פון יודישען רעפארמאס און שפאניע און פון די ניי-ערען אין דער בעניטער יודישער קולטור — איז געווען דער ערשטער שטערן פון דער פלוצלעך פון לאלאנצ, אדער מודקדים, וואס זענען ערשינען אין צענטערן יאהרהונדערט אויפן פירער-ענישען וואלד-איבערן ביים ווער-געברעט פון דער העברע-אישער שפאניע.

דאס ערשטע ליכט האט מנחם העריווערן אין צומא-פריקא, וואו ער האט אויך א לאנגע צייט געוואוינט, געבוירען און ערוואונען אין א סביבה פון מודקדים און העברעאיש-קעניע, האט דער דאזיגער אמסטאנד ארויסגעלייגט א סעמפל אויף זיין גאנץ ווערן, ארויס-עוואונען פאליטישען און אפילו למחרת, האט ער אבער דאך א בעוונדער-ען שטארקע נייבונג און לוסט געקאפט צו העברעאישער פילאלאגיע, און וועלכער ער האט הערגרייכט צו אן מדינה, וואס קיינער נישט פון איהם. דא אויך דעם געביט, ווייזט ער ארויס זיין ארגינאלע טעם און אויסטערשיקליכע ענטפלעקט פשוט נייע האר-טעמען אין דעם דאזיגען צווייג און ווייזט אן נייע ווערען און מעטאדען פון שפאניע-פארשונג. דאס איז א פארשער פון גאנץ געווענען וואונדער און גרוי-טען פערנעהען, וועמען נס'האט אויס-אלע יודא-איסטישע וויסנשאפטען, אויך נישט געפעלעט קיין אפלייטע ערווייזען.

פון זיין פערזאנלעכע וואונדער-לאזט זיך גענעם טאלענט און פערזאנלעכע הענט. אויך קיין שפאניע דערגרייכען ווערען איהם זייערע, דער גרויסער יודישער מעצענער, ר' חסדאי אבן שררא, לאזענען איהם דאן איר נאך זיך קיין שפאניע, וואו ס'האט אנגעהויבען פולסירען א יודיש-לעבען, א פרייעס און זאפטיגע; וואו ס'האט זיך געבילדעט א גרויסער יודישער קולטור-צענטער, וועמענס גרוי-סע גייסטיגע שאפונגען הארען פאלד פערנעהען צו אפגעוועהן ארט צווישען אלע קולטור-ווערען אין דער וועלט, און מאנומענטאלע פאעזיען ווערן, דארטען ערשיינען, וואס ווערען נאך פון היינטיגען טאג בעפרייט אלס פעריל אין דער וועלט-ליטערא-טור.

זעהר גערין געניסט מנחם פון דער דאזיגער

פון אהרן מאנספערד

„כן פירש מנחם, דאס דאזיגע בענייט זיך טאקע צו מנחם בן סורק, פיל מיגע-האלפען צו דער פערשפרייטונג אין גרויסע פאפולאריטעט פון דאזיגע ווערק האט מ'ויל ספס, דער יודע שווער און צוטייליכער סטיל, אין וועלכען ער איז געשריבען. ס'איז גאר-נישט דער-וועלכער, אין וועלכען ס'האבען געשאפען זיינע פארענער, בכלל איז מנחם בעקאנט אלס גלענצענדיגער און בעטער סטיליסט פון זיין צייט. אבער צו דער גרעסער מדינה פון שפאניע-קונסט דערגרייכט ער אין דעם בענייט-האט מדינה צו יוסף, דעם מלך פון די מורים, אדער מורים, דאס מערב-ערטיקע פאלק, וואס א גרויסער טייל פון איהם, צוזאמען מיט זיינע ערענער, זענען אריבער צום יודע-טום און מיט דער צייט זיך ארגאניש מיט איהם פערבונדען; בעקאנטע זיך מיט דער יוד-שער אומה, ווער-דיג אמת'ע יודען, בלב ונפש. מיט זייער קעניג האט זיך, ווי בעוואוסט, ר' חסדאי בר-פילד פערשטענדיגט. דער מחבר פון דער דאזיגער זעהר אינטערעסאנטער וואונדער-קא-עס-אדער-אזי געווען מנחם בן סורק, אין דעם דורן איהם רעדאגירטען בריוו צום קעניג, אין וועלכען ס'ווערט צווישען פיל אנדערעס, אויסגעדרוקט די גרויסע פרייה, וואס ער בערעישט ר' חסדאי, דערווייטער דיג זיך ווערען דער עקזיסטענץ פון א יודישער מלוכה, און די גרויסע מה און ארטיג-גענוגען, וואס האבען איהם געקאפט, ביי ער האט געפיען א שליח נאמען, וועלכער זאל מסכים זיין איינצושטעלען זיין לעבען אדרעס-באפען אלע געפענליכע רייזע צו די מדינה פון די מורים. — אין דעם בריוו ווייזט זיך זיין אויסזאג ארויס אלס גרויסער שרואן קינד-סטלער, וואס מען געפינט נישט קיין גלייכען אין זיין דור.

זעהר פיל געליטען האט מנחם, אויך א זייערער טען, אדער אנדער-עסען אונס, פון דעם צווייטען בעוואוסטען מדרש, וועלכער האט זיך אויך גע-

אויבאלאנג, שפאניע, דאס איינציגע ליכטיגע וויקעל פון תורה, האט איהם שטארק געלאקט. ער פערענט זיך אים לאנד, אין הויז: פון מעצענאט, ביי וועמען ער געפינט גרויסע מאגליכע און נאך גרעסערע מאטעריעלע שטיצע.

ר' חסדאי האט א וואונדער-האט האט איבער-אלץ און אלעמען די געהעריגע השגחה, אין זיך אונגאופהערליך משתדל לייכטער צו מאכען יודע-ס ארבייט און פערדיגענען די בערינגונגען, וועלכע זענען מיט איהם פערבונדען. יעדער וויסנשאפטלער וואס געפינט זיך אין זיין הויז, האט זיך זיין בעוונ-דערען רעפארמאס צו זייער, זיין וויסנשאפטליכען צווייג, אין וועלכען ער דאך עפעס שאפען און מחדש זיין. מנחם האט זיך פערטיפט אין זיין גע-געביט: פילאלאגישע שטודיום, מיט זיי בעשעפטיגט זיך זיך אין א גרויסער מאס.

זיין ארבייט ווערט איינזיכען געקרוינט מיט גרויס ערפאלג. אלס פראדוקט פון זיינע מיהאמע וויסנשאפטליכע פארשונגען, ערשיינען פון איהם נאך וויכטיגע, צו יעדער צייט, ווערק און דער העב-רעאישער גראמאטיק. צווישען זיי דאס בעקאנטע ספר „מחברת“ — א תנכישע ווער-ער-בוך, וואו עס ווערען ערקלערט אלע העברעאישע „שרשים“ און בעלזשישע אלע שווערע אומפערשטע וויכטיגע מינען — וואס האט בשעתו געזאגט א קאלאקאל-וויקונג. די פריערדיגע דקדוק-ספרים, וועלכע ס'האבען געשאפען ר' סעדיה גאון און אדער, הא-בען אונגעווארען זייער ווערט און זענען אדער געלעבט געווארען אין דער יום. זייער ארט פער-נענט דער „מחברת“, פון וועלכען די שפאנישע יודען האבען א לאנגע צייט געלעבט תנין און דקדוק, אויך און גרויסער גאון, ווי ס'איז געווען רש"י האט איר זייער ווערט ווערען געענטשען געשעפט, דער לעצטער, אין זיין פירוש אויף די כתבי הקודש, דערמאנט איהם פיל מאל. מיר זענען געוואוינט דארט אפט צו פערנענען דעם אויסדרוק:

די מדהקים

מנחם בן סורק, ווערן וועלכען מיר האבען דערמאנט אין פריערדיגען ארטיקלען — אלס איי-צום, וואס האט געוויקלט אויף דער שוועל פון יודישען רעפארמאס און שפאניע און פון די ניי-ערען אין דער בעניטער יודישער קולטור — איז געווען דער ערשטער שטערן פון דער פלוצלעך פון לאלאנצ, אדער מודקדים, וואס זענען ערשינען אין צענטערן יאהרהונדערט אויפן פירער-ענישען וואלד-איבערן ביים ווער-געברעט פון דער העברע-אישער שפאניע.

דאס ערשטע ליכט האט מנחם העריווערן אין צומא-פריקא, וואו ער האט אויך א לאנגע צייט געוואוינט, געבוירען און ערוואונען אין א סביבה פון מודקדים און העברעאיש-קעניע, האט דער דאזיגער אמסטאנד ארויסגעלייגט א סעמפל אויף זיין גאנץ ווערן, ארויס-עוואונען פאליטישען און אפילו למחרת, האט ער אבער דאך א בעוונדער-ען שטארקע נייבונג און לוסט געקאפט צו העברעאישער פילאלאגיע, און וועלכער ער האט הערגרייכט צו אן מדינה, וואס קיינער נישט פון איהם. דא אויך דעם געביט, ווייזט ער ארויס זיין ארגינאלע טעם און אויסטערשיקליכע ענטפלעקט פשוט נייע האר-טעמען אין דעם דאזיגען צווייג און ווייזט אן נייע ווערען און מעטאדען פון שפאניע-פארשונג. דאס איז א פארשער פון גאנץ געווענען וואונדער און גרוי-טען פערנעהען, וועמען נס'האט אויס-אלע יודא-איסטישע וויסנשאפטען, אויך נישט געפעלעט קיין אפלייטע ערווייזען.

פון זיין פערזאנלעכע וואונדער-לאזט זיך גענעם טאלענט און פערזאנלעכע הענט. אויך קיין שפאניע דערגרייכען ווערען איהם זייערע, דער גרויסער יודישער מעצענער, ר' חסדאי אבן שררא, לאזענען איהם דאן איר נאך זיך קיין שפאניע, וואו ס'האט אנגעהויבען פולסירען א יודיש-לעבען, א פרייעס און זאפטיגע; וואו ס'האט זיך געבילדעט א גרויסער יודישער קולטור-צענטער, וועמענס גרוי-סע גייסטיגע שאפונגען הארען פאלד פערנעהען צו אפגעוועהן ארט צווישען אלע קולטור-ווערען אין דער וועלט, און מאנומענטאלע פאעזיען ווערן, דארטען ערשיינען, וואס ווערען נאך פון היינטיגען טאג בעפרייט אלס פעריל אין דער וועלט-ליטערא-טור.

זעהר גערין געניסט מנחם פון דער דאזיגער

עפּיפּאנעם צי עפּיפּאנעם

רוב קלייניקע קינדערשע מחולתער, האָט די לעצטע האָבען זיך גאָר נישט געקאָנט פאַרשטעלען, אַז זייער געדאַטער איז אַיבער-הערשע, אַנטוויקסלענע גרויסעס ווען, און אַ היפשע ביסעל מטרופּדיק, ווען די וואָלטען דאָס געוואָסט, קאָן זיין, אַז עס וואָלט גאָר נישט געקומען צו דעם, ווען אַנווער-עלעטערע האָבען דאַמאַלט איבערגעלעבט, די גרויסע העלבע מענטלעך, יאָוואָן, רי-עלאַט, און אַלקימאַט (זי, קאָן זיין, האָבען גראַדע געוואָסט פּון דעם דאָס ווען סוף), וואָלטען זיך נישט צו-לייבט צו טראַכטען ווען כּוונה גדולה פאַר זיך, אויף אַלע אופנים וואָלט זיי נישט אַזוי לייבט זיך, און האָט אַלץ אַרומ-צושטופּען, דורכ'ן פאַרלייגען אַ גרעסערע אַנאַל, דעם רעהיגען, גוטען שמעלן הערדיקס ווען (האָט דעם דריטען) פּון דער כּוונה גדולה, און — דער עיקר — די קליינע-עלעריגע היציקע העלע-יטלען וואָלט געווען נישט אַזוי האָפּעדיג ביי זיך, נישט אַזוי קריגעריש געשטימט געווען זייערע אַנדערשע דענקענדע און אפּשר טאקע צופיל אַנגעשטאַנדע-עלעטערע און ברייער, בקיצור, עס האָט אַלץ געקאָנט זיין אַנדערש, ווען דער גרויסער פּולס וואָלט זיכער, דעם דאָזיגען סוף.

אַבער אַזוי ווי דער דאָזיגער צו שאַפּער קאַנפּליקט צווישן די היציקע אומדערפאַרע-רע-פאַרמיטען און צופיל אַנגעשטאַנדע קאַנפּער-טיווע-עלעמענטען און אַ מעשה, ווען חורט זיך זייער אַפּט איבער און אומדער געשיכטע, שאַדט נישט ער היום הוה צו דערמאָנען זיך, אַז אַס דער דאָזיגער אַנטוויקסלען, וועלכען אַ סך יודישע קליינע אַבער פּיערידיגע קעצעלען האָבען אַנגעוואָנען פאַר אַ וויכטיגען קולטור-טרענען, האָט זיך אַרומגע-ווידען נישט גאָר אַלס שרעקליכער, גאָר אַ סכּראַ אַלס גרויסער מטרופּדיק אויך דערצו.

אַנדערע קאָן זיך דוכטען, אַז פאַר דעם מאָמענט, ווען מיר לעפען איבער איצט, און דער דאָזיגער אַפּקלייערער געדאַנק גאַנטיש פאַסיג: ווער פּון אונז און דאָס איצטער געגען קולטור, עס איז דאָך גראַד פּעקערט — מיר אַלע יאָגען זיך גאָר בילדונג און קולטור, נישט קוקענדיג דערליף, ווען מיר שרייבט אונז פּון אַלע מינים לער-אַנשטאַל-טען און מ'זעמט צו ביי אונז יעדע קולטור-עלע אַרבייט, מ'דאַרף אַבער די זאָך טיפּער פּערשטיין, עס האַנדעלט זיך וועגען דעם, מ'זאָל זיך נישט בילדער-הייט לאָזען אַנכאַפּען פּון דער אַדער יעדע-בייער פּעווענגונג, מען אַזאָ פּעווענגונג זיין פּערפונג-דען מיט די שענסטע אידעען פּון דער העלע, מ'זען מיר זיין אויף דער וואַך.

אַס דאָס לערען אונז די פּרטים פּון אונזער חנוכה געשיכטע און דערביי שאַדט נישט צו דער מאָנען זיך, אַז אַנטוויקסלען, וועלכער איז געהאַל-טען געוואָרען פּון אַ געוויסער דאַמאַלטער-דער יודיש-פאַרטיי פאַר אַ גרויסען פּראַג-עיסט, און געד-ווען נישט גאָר אַ גרויסער רשע, ער איז געווען, ווי עס שיינט שטאַרק, אויך גאָר נישקשה פּון אַ משוגענעם.

חנוכה-געדאַנקען (ווי פון י. א. טריוואיש)

איז, קומט איהם געוויס דער בייגאַמען "רשע" נישט ווייניגער ווי מטרופּדיק, כּלומר, עס יעדע נישט אַ געוועזען ווערען די אַלע, אַבער ווער טיפּע מינונג אַז יעדער רשע איז אייגענליך און גרונד נישט מעהר ווי אַ מטרופּדיק, און דערצו איז נאָך וערר ווייט. די מעשה איז אַבער, אַז איצטער גאַנצן פּערלויף פּון 2100 יאָהר האָבען מיר זיך נישט שטאַרק צו אינטערעסירען מיט זיין רשע-היגען באַטער, עס איז אונז עפעס אַ גרויסע נפּאָאָ מינה, ווי טיף מען האָט איהם געלייגט אין גהנום? זיין מטרופּדיקייט אַבער מען גאונט יאָ אינטערעסירען ער היום הוה, ווייל אין זיינע מעשים קענען אונז האָט זי זיך אַרומ-געדיקט ווי געזאָגט, אויך אין דער פּאַרם פּון אַ קול טורעלער אידעע, און דאָס האָט געפּראַכט דערצו, אַז ער האָט גאָר אַנהויב אָן ביי זיין סוף און אפּשר אויף אַ צייט נאָך דעם געהאַט אַ סך אַנזעגער ביי אונז גופאַ.

אונטער די דאָזיגע אַנזעגער — העלע-יטען — זענען געווען, פּערשידענע: אייניגע ערנסט איבערגעגעבענע און די איבעריגע, ווער גרעסער-

צילען, און ווער קאָן וויסען, וויפיל נאָך געקרייטע קעז פּון דעם מיר האָבען געשפּילט, ראַלעז אין דער וועלט, אין פּערשידענע לענדער און צייטען, און זייער שגען איז געבליבען אַנאַייביגער כּווד? אפּשר ווילט זיך נישט וועמען אַראָפּגעהמען דעם טיטל "הרשע" פּון אַנטוויקסלען, און דאָס אַנאַימי-פּעריהרט, וואָרעם אַזוי ווייט משוגען איז ער דאָך נישט געווען, ווער איהם, ער פּלעגט נישט גאָר אין דער יוגענד אַ סך שבוּרן און מסתּמא נישט ווייניג העלטיגעווען, גאָר אויך גוט פּערשטאַנען אויף אַ שווינדלערישען אופן אַרומצוכאַפּען דעם טראַן, אַר-דערע האָבען געהאַלטען פּאַסיל, אַז מען זיין וויסען האָט מען געהרגעט זיין ברויטער (טעליקוט דער 4) כאַטש ער האָט נאָכדעם אַליין געוויסען טויטען דעם מערדער; אַפּער אויב אַפּילו דאָס איז נישט ריכטיג, האָט ער דאָך דעם טראַפּעריכטע אומגעזעליך פּון אַ געהנטערען יורש, פּון זיין ברויערס ווען, און ווי באַלד ער האָט אַזוי גוט פּערשטאַפּען צו שלאָגען אַנדערע און אויסצוקלייבען פאַר זיך ווען בעסער

פון יודישען הומאר-אוצר

פון דער איבערגעבליבענער זאמלונג פון אונזער פערשטאַרבענעם מיטארבייטער שר של אש

— שבת פּערקליף איך נישט — האָט זען מוכרספּרים געענטפּערט.

איז דער יוד געוואָרען אין כּעס און האָט געזאָגט:

— צוליב דעם ווען איהר זענט גאָר פּרוב, זאָל מירן ווייב לייגען אַ גאַנצען שבת-דיגען טאג און אַ "שיר-המעלות"...

פון א בריף

אַ איינציג פּון אַ בריף ווען אַ יוד האָט גע-שריבען צו זיין ווייב פּון קאַרלסבאָד.

... יעדען טאָג שטעהט מען דאָ אויף ווי צו סליחות, מ'שט זיך אָן אַזוי ווי אום שמחת תּורה, מ'פּאַסט אַזוי ווי תּשעה פּאַב און מ'לייבט צום ווע-סער אַזוי ווי ראש השנה...

צי נאר איין שים?

אַנעם האָרץ האָט געלייבט זיין ווען פאַר אַ למדן:

— מירן ווען אלו אַ בקי ברוך השם אין מינה טויזענד בלאַט גמרא.

— דו ביזט מגומ — האָט דער למדן געענט-פּעויעט — ווייל אין מאַנץ ש"ס איז נישטאָ קיין סינה טויזענד בלאַט.

— מירן וואָנאָהערט ווער אויף אַזאָ גרויסען חכם ווי דו ביזט — האָט דער פּאַטער געענטפּערט — אי דאָן איז נאָר-אין ש"ס דאָס ביי אונז אין שטאָט?...

צוליב פרומקייט

אַנאַטימילאַטאַרישער יוד איז שבת אַרײַנגעק-מען צו אַ יוד, אַ מוכר ספרים קויפּען אַ שיר-המעלות פאַר זיין פּרוי די קימפּע-אַרין.

אויף אַנטוויקסלען צו-פאַנען, וועלכער האָט מען זיינע אַכור-הדיגע גויהל אַרומגע-זען די העל-דישקייט פּון מתתיהו בן יהונתן און זיינע יודן, ווערען געזאָגט אַז ער האָט געדאַפּט הייסען נישט עפּיפּאנעס (דער גלענצענדיגער), גאָר עפּיפּאנעס (דער מטרופּדיק), איך ווייס נישט, ווער עס האָט ער דער פּערשטער געזאָגט — צי אייבער פּון יעדע צייטען אַ דער פּון די פּעפּערדיגע צייטען, אַדער אַז עס לאָזט זיך גוט שיקען, ווען יעדער, ווען האָט ער צו-זאָג געלייבעט וועגען איהם און וועגען זיין גאַנצען אויפ-טועקן, געוויס מסכים זיין.

דער גורקליך גרויסער אַלעקסאַנדער סיקרן פּלעגט כּוודען אַרומטוייען די גרעסע טאַלענדיג-ליב פּערשטער אַמנוט און לגבי אַנווער-ע-אש" פּיל מעהר ווי לגבי אַנדערע, אויך די מושלים פּון ארץ-ישראל, וועלכע האָבען איהר גענישט, (אדער ריכ-טיגע: אַרײַנגעפאַסט) נאָך אַלעקסאַנדער מוקדנס אויף, האָבען אויך נישט געזען אַז טון מיט אונז צוליב אַנווער-ע רעליגיעזע אַדער נאַציאָנאַלע איבע-לייבט צייטן, מיר האָבען כּמעט די גאַנצע צייט געוויסע אַלעקסאַנדער-טיט און דעם דאָזיגען אַר-ידיעות, — אַ משך פּון הונדערט-אונטערפּאַסיג יאָהר — אַרבייט געהאַט איינצולווערען קענען דער פּאַליטיק פּון די מושלים און פּעריהרט צו אונז, אמת, זיי האָבען צייטגעוויי-געווען מעהר אַדער ווייניגער זיך רעכענען מיט אונז צוליב הייערע רייטעריען צווישען אַנאָדער, אַבער אַפּילו אין די כּאָממענטען ווען דער אַדער יעדער פּעריכטער האָט נישט גע-האַלטען אַפּאַר נישט אונז אונטער-זונתפּענען און האָט אונז צוליב דער אַדער יעדער סיבה אַנגעהויבען צו פּערפּאַלען, איז קיינעם פּון זיי נישט איינגעפאַ-ליצן אונז צו פּערבאַצען צו האַלטען זיך אַן אונזער תּורה מיט אַנווער-ע רינים און מבתלים, עס איז כּמלה אַזאָ מיר גויה נישט געזעט געוואָרען — מ'זעט דעם גויה נישט אַרין אין רעכענונג — ביי דעם דאָזיגען ווילדערן טראַן, דאָס איז געווען זייער אַנאַווער-ע אַ שפּאַגעל-נייער היינפּאַל, אַנגב דער-צייטלע פּון איהם, אַז ער האָט געווען פּעווערן שבע-זות נאָך אין דער יוגענד.

אמת, מען זאָגט דערביי, אַז ער האָט אויך בע-ווידען געוויסע גוטע פּעהיגקייטען, דאָס איז אַפּער נאָך נישט שייך, זיינע גויהל האָבען אויך געזאָגט אַז שטיקעל אויבערשלאַק אַדער אונטערשלאַק פּון אַ פּעוועקס פּילאזאפּיע-פּאַליטישער אידעע — צו פּער-אייניגען אַלע פּעקערן דורך דער העלע-יטעטישען קולטור — און דאָך ווען דאָס געווען ווילדע גרוי-זאמען גויהל, וועלכע האָבען, ווי מיר פּערשטייען איצטער אַלע, ווייגענטעס דעמאָלט, נישט געקענט בילדענען אַלע שטונקע רעכט, אַזוי האָט אויך געמוזט זיין מיט זיינע פּעהיגקייטען — אויב דאָס איז אמת: פּעוועק, פּעוועק, אַבער פאַרט משוגען... די אַלעוועלטיכע געשיכטע ווייס פּון אייניגע שטאַרק מטרופּדיגע קרוינענדיגע, ווי קאיוס קאַ-ליגולאַ און געראָ (נירן קיסר) פּון וועלכער אונזער יודישע געשיכטע האָט אויך גענוג ווען אַז דער-

צו גאמט ב" מ"ן חנוכה-ל"כמער

— צו גאמט? צו וועמען? — האָט זיך מירן יודענע געוואונדערט.

— צום חנוכה-לייכטער, האָב איך געענטפּערט מיר האָבען זיך אַלע אויסגעפּראַכט, אַזוי ווי מ'זעהט צו גאמט צו אַנאַלעטען, כּבוודין גוטען פּריינד, און מיר זענען אַלע אוועק אין "וואַשונג".

— ווען פּערלאַנגט איהר? — האָט מיר גע-פרעגט דער נאַשעלעך.

— איהר בין מנחם מענדעל באַווינען, דער דזשעטאָוואַנע פּון סקאַרב, האָב איך שטאַלן גע-ענטפּערט.

— אַהא, פּראשען "שאַראַטש" — האָט ער העפּליך געענטפּערט — אַז אַז פאַן דזשעטאָוואַנע באַוועזען סאַביע זשיטיש? —

— כּיבין געקומען צו אייך, וויגאשטיש, האָב איך איהם געענטפּערט.

— באַרהאָ פּשיקעניע, פּאַרהאָ מילי גאשטיש — האָט ער מיר געמאַכט קאַמפּלימענטלעך.

— נישט גאָר איהר אַליין, מ'זאָל זשאָבן אי דזשעטי טעוש סאן.

אַז האָט דעם איהר דעם איהר געגעבען צו פּער-שטעהן זיך וועק פּון דעם בעווען, אַז אַזוי ווי זיינעט און חנוכה, און אַזוי ווי די "שוויצעקע כּא-באָוועזע", אַז שטיקעל קרוב מלכות, הייסט עס, סא פּאַרוואָס זאָל איך נישט עפעס אויסזעלן, עפעס געהט דאָך חנוכה אין לאַנד אַרין, פּאַרוואָס זאָל איך נישט חנוכה-לייכטע בענען אויף מירן ירושה חנוכה-לייכטער, פּאַרוואָס?

— אַזוי גאָר? די מעשה לעגט זיך טאקע אויפן סכל, און דאָ איז מיר איינגעפאַלען אַ גע-זאַנק, אַז אַזוי ווי איך בין שוין אַ דזשעטאָוואַנע, אַז שטיקעל קרוב מלכות, הייסט עס, סא פּאַרוואָס זאָל איך נישט עפעס אויסזעלן, עפעס געהט דאָך חנוכה אין לאַנד אַרין, פּאַרוואָס זאָל איך נישט חנוכה-לייכטע בענען אויף מירן ירושה חנוכה-לייכטער, פּאַרוואָס?

געזאָגט און געזאָגט: ערשט חנוכה האָב איך אויפגעשטעלט מירן ווייב.

— זיינע יודעלע, ווען אויף די קינדער, מיר געהען היינט אַלע אַז גאמט.

אדער: ווי אַזוי האָב איך היי-יאָהר חנוכה-לייכט-געצינדען

אין "אונשאנד סקאַרבאָווי"

פון י. אַבערזשאַנע

געט איך אַרײַם די "בומאַגע", און דערלאַנג איהם.

— אַהא, איז דער "אדון פּאָ-דך" געוואָרען ווייך, גאָר צו אַ געשויד צו-לייגען — "פּראשען שאַראַטש".

דאָ נעמט ער אַרײַם אַ פּאַק פּאַזירען און ליי-ענט מיר איבער, אַז אויך, דער "קופּיע", מנחם מענדעל באַווינען, איז אין דער שווי שבע נאַמיניש געוואָרען אַלס, דזשעטאָוואַנע.

— דזשעטאָוואַנע? — ווען איז דאָס סאַרע גייט אַנשיקעניש?

לויף איך דאָך אַהיים און אַטעס און דערצעהל מירן יודענע, אַז איך בין געוואָרען אַ דזשעטאָוואַנע, ווען איז דאָס סאַרע מיר?

— ווען פּערשטעהט דו נישט? האָט מירן יודענע מיר געגעבען צו פּערשע-זען: -- סווערס מסתּמא אַ גייט פּאַראַטעק אויף קינדער, און אַזוי ווי מ'האַלט זיך פאַר אַ "פּאַכמאַן" אין דער "קינדער-בראַנזשע", האָט מען זיך געמאַכט פאַר אַ דזשעטאָוואַנע.

— אַזוי גאָר? די מעשה לעגט זיך טאקע אויפן סכל, און דאָ איז מיר איינגעפאַלען אַ גע-זאַנק, אַז אַזוי ווי איך בין שוין אַ דזשעטאָוואַנע, אַז שטיקעל קרוב מלכות, הייסט עס, סא פּאַרוואָס זאָל איך נישט עפעס אויסזעלן, עפעס געהט דאָך חנוכה אין לאַנד אַרין, פּאַרוואָס זאָל איך נישט חנוכה-לייכטע בענען אויף מירן ירושה חנוכה-לייכטער, פּאַרוואָס?

געזאָגט און געזאָגט: ערשט חנוכה האָב איך אויפגעשטעלט מירן ווייב.

— זיינע יודעלע, ווען אויף די קינדער, מיר געהען היינט אַלע אַז גאמט.

געזאָגט — יא פּראשען באַוואַס מאַי קאַראַפּין דאָ וואָנאַטאָ (די בשמ"ב-ביקס).

— זאָ? האָט דער נאַשעלעך אויף מיר אויסגעשטעלט זיינע צוויי אונזען ווי די קאַלך-אידען — קאַראַפּין דאָ וואָנאַטאָ? האָט ער מיר אַנגעקוקט און געשמייכלט אונטער די וואַנעס.

האָב איך דאָך געזעהן, אַז דער נאַשעלעך אַליין איז אויך אַנאַטימילעטיש, אַז ער מאַכט זיך געפּרייט, ביזן איך אדעקען און סח'י-פּער-אין, האָט מען מיר אַנגעשריבען אַ "דזשעטאָוואַנע" צו דער "שוויש בע סקאַרבאָווי", אַז "פּאַק די זאַכען ווען אַז דאָפּירן זשידקוב", אַז די "קעשעניע מאַנאַווע" די "קאַראַפּין דאָ וואָנאַטאָ" און די "שוויצעקע כּא-באָוועזע" זענען ירושה-זאַכען וועל.

בו איז ווען, מיינט איהר געוואָרען מיט מירן דזשעטאָוואַנע? דאָס ווען אַלע דזשעטאָוואַנען: דזשעטאָוואַנע איז געבליבען דזשעטאָוואַנע, און די משה-טאש מיט דער בשמ"ב-ביקס און חנוכה-לייכטער, זענען געבליבען און שוויצען סקאַרבאָווי.

מיט עטליכע טעג צוויק בעקום איך אַ פּרישע "בומאַגע", אַז אויך האָל מיר אין אַ "פּילנע ספּראַווע" מערען צום נאַשעלעך.

— אַהא, מסתּמא וועגען מירן דזשעטאָוואַנע האָב איך מיר געטראַכט, האָט איך מיר פּערקעמט די באַרד, אַנגעטון די שבת-דיגע קאַפּאַטע און אוועק צום נאַשעלעך.

— זאָק פאַן באַווינען? —

— מנחם מענדעל באַווינען.

— כּמעט פאַן ראַט?

— זאָק זאָ האַט? — האָט בעלזשעטשע ער?

— קטא, זאָ איך, פּלאַטשי ראַט? — "פּראנצאָ סעזש ראַט" גיט פּלאַטשי!

רבותי, כּי קאָן איהר אַנגעבען אַ גוט פּון מירן חנוכה-לייכטער, כּיהאָב מיט איהם געהאַט אַ "וידע-עניע" — כּיבין געווען צו גאמט ביי מירן טייערען, לייכען, זילבערנעם ירושה-חנוכה-לייכטער! נישט גאָר איהר אַליין — זי מאַנעט משפּחה האָט זיך מיט איהם געזעהן.

וואו מיר האָבען זיך מיט איהם געזעהן? אין "אונשאנד סקאַרבאָווי"!

וויפיל איך האָב מיר געבעטען, וויפיל מירן ווייב האָט זיך ביי דעם סעקוועסטראַטאר געפּענען:

— פּאַניע קאַמיטאַזש, פּאַניע באַזשעלעך, נישט אַנגעפּאַניעט — וויפיל מיר האָבען איהם איך האָב מיט איהם איינגעזעהן: זעמסט די קלייער-שאַק? נעם און הענג זיך אין איהר אַרין געוואונדערדיק! ס'מאַרט מיר נישט, אַז דער גאב-צער אונזשאַנד ל'ועט זיך אין איהר הענגען — אדרבא, אדרבא! — הענגט איהר אַלע געוואונדערדיק-האַטס גרויסע אונזען אויפן פּאַנאַנען קייער

דעקן? נעם איהם. ביי אַזאָ קרויס, וועט זיך מירן יודענע בעזעהן און אַ פּאַנאַנען!.

דאָס זעלבע איז געווען: מ'טון קרענען, מ'טון אויסרעטישט, מיט די געבענע גאבאלין-שטעהל, זעט דער קלענער-שאַק, מיטן קוהלען-קאַסטען און אַזאָו סיקור, אַלץ קלענטו בעמען, גאָר די 3 ירושה-זאַכען לאָן מיר איבער: די געשיכטע משה-טאש, די בשמ"ב-ביקס און דעם חנוכה-לייכטער.

— פּאַניע קאַמיטאַזש, האָב איך מיט דעם סעקוועסטראַטאר געהאַלטען איהר איינגעזעהן:

— פּעשעטשעטשע טען סאָן ירושה-זאַכען אַז דאָפּירן זשידקוב קטורע ספּאַזשניאַן וויאַנעס גר-עוין (דאָס זענען דאָך ירושה-זאַכען פּון גוטע יודן, ווען ווען דעם אין לייכטיגען גרענען).

— אַזאָ זאָ רזשניאַנא, האָט ער געענטפּערט. איהר היינט ווערער ער אַנאַטימילעטיש; ביי איהם איז דאָך גאָר קיין "רושניצע" נישט פּון גוטע יודען ביי שלעכטע יודען!.

— מירן דאָך אוועק צום נאַשעלעך גופאַ.

— פּאַניע באַזשעלעך, האָט איך געזאָגט — גרוזשיע יעסט יודש באַ שוויצעקע?

— האָט ער געענטפּערט: "גיט ראַוומען". האָב איך שוין מיט איהם געווען דערצו-האַרבע ריברים: פּאַניע נאַשעלעך, האָב איך

וועגען פרויען, חתונות און אנדערע אומגליקען ווערטלעך און שטענדיכערע

די יאָהרער, וואָס אַ פּוֹל געבט זיך אַזאַ אַקטיוו ווישט פּערזענלעך - זיי געבן זיי אַזוי ווען קאַלענדרען.

אַ פּוֹל רעדט זיך אַיין, אַז 20 קאַסען ווען לען אַרום ווישט קענען שלעפּען אונטער זיך חתונה און זיך אַמורען, טוט עס... אין קאַמפּשען.

וויינט וואָס מענטשן חתונה מיט פּערשאַנדל און גען זיך פון ליבע.

אַ פּוֹל וויינט פאַר זיך חתונה, אַ מאַן - זאָר זיך וועגן.

אַ שווינדער און ווישט אַזוי פּוֹל אַהרען אַלעס יאָהרער, זיי אַרײַן די יוגען יאָהרער... פון אַהרע שונא.

ארדנונג מין זיין!

אין „סקאַט“ - טאַטער קומט אַז ליפּען אַ טעאַטער - דינער, אַז דינערקאַט.

פערענטפערט די קשיא

מי זי קוועלשטייט אין שטוב טוט זיך חזשן; זיך אַלעס קוועלשטיין וואָס זיך ווען וואַרטן, זאָגט זיך געווען געווען געווען.

געשעפטליכע ענינים

אונזער ווינעליכער, אַמאָנענער פון אַ קאַפּ פּערזענלעכע שטעט, פּרעזענט, און „פאַלעט“ זיך אַז זיין קאַמפּיק זאָשען גלאַנצנדיג.

די זאַיגע זאָשען אין אַפּער, אַ מוֹד מיט אַ מאַס אַרײַן קאַרן און ווען זיך אַלעס אינגליש זיט אַהרע פּרעזענט אַ זאָג:

אַ, אַ פּרעזענט וואָס אַהרע מענטש זיכער זיין, אַז כּוועל זיך אַז אַרײַן אַ פּאַטערן - געשטעטע אַרײַן פּרעזענט וואָס זיך ווישט זאָשען ווען אַז אַ פּאַטערן.

אלי, גראַנד קאָפּע" אונטערגעהערטע שמועסען

די ווערטער פּרעזענט מין פּוֹל זיבט מיר אַזוי שטאַרק, אַז זי וואָס פּוֹל געקלינגט זאָס זונג טען קען.

פּאַרוואָס? ווייל ס'זאָגט זיך אַהרע, אַז ס'איז ווישט און וואָס ווערט זיך עפעס ביי זיך, קעניגט?

ווי וועלסטו מיט זיין קינדער? אַז אַ פּאַרענטער פּוֹל ווערט זיך אַהרע, ווען אַרײַן זיך איבערגעבען זיך פּאַרענטער.

ווען די פּאַרענטער און אַהרע און וואָס ווערט זיך עפעס ביי זיך, קעניגט? אַז אַ פּאַרענטער פּוֹל ווערט זיך אַהרע, ווען אַרײַן זיך איבערגעבען זיך פּאַרענטער.

קלאַגע געדאָרען

ווען די פּאַרענטער און אַהרע און וואָס ווערט זיך עפעס ביי זיך, קעניגט? אַז אַ פּאַרענטער פּוֹל ווערט זיך אַהרע, ווען אַרײַן זיך איבערגעבען זיך פּאַרענטער.

ווען די פּאַרענטער און אַהרע און וואָס ווערט זיך עפעס ביי זיך, קעניגט? אַז אַ פּאַרענטער פּוֹל ווערט זיך אַהרע, ווען אַרײַן זיך איבערגעבען זיך פּאַרענטער.

ווען די פּאַרענטער און אַהרע און וואָס ווערט זיך עפעס ביי זיך, קעניגט? אַז אַ פּאַרענטער פּוֹל ווערט זיך אַהרע, ווען אַרײַן זיך איבערגעבען זיך פּאַרענטער.

א פּעסע לאַטע

זאָס ווייב קלאַגט זיך: שיינע זאָגן פאַר זיך חתונה זאָכט מיר געוואָנען, אַז די וואָס מיר ליב, אַז די קאַנסט ווישט לעבען אַרײַן מיר, און אַז זאָס געבט לעבען ווערט מיר אַרײַן אַרײַן די חתונה.

ווען די פּאַרענטער און אַהרע און וואָס ווערט זיך עפעס ביי זיך, קעניגט? אַז אַ פּאַרענטער פּוֹל ווערט זיך אַהרע, ווען אַרײַן זיך איבערגעבען זיך פּאַרענטער.

ווען די פּאַרענטער און אַהרע און וואָס ווערט זיך עפעס ביי זיך, קעניגט? אַז אַ פּאַרענטער פּוֹל ווערט זיך אַהרע, ווען אַרײַן זיך איבערגעבען זיך פּאַרענטער.

היינטיגע טינדער

זיך קלינגט ווען שיינע זאָגן פאַר זיך חתונה זאָכט מיר געוואָנען, אַז די וואָס מיר ליב, אַז די קאַנסט ווישט לעבען אַרײַן מיר, און אַז זאָס געבט לעבען ווערט מיר אַרײַן אַרײַן די חתונה.

די יידן

הוימאר סאטירע

קענדען

פּאַרענטער שטעלט פּוֹל אַפּ - נעט • לכּבּוֹד חתונה • פּאַרענטער זיבט פּאַרענטער נומער 304 פּרײַטאג דעם 30 דעצעמבער 1932

די מענער, נענבער!

אוי אוי, און די ווייבער שאַנצען אויך די חתונה - פּאַרענטער!...

דאס יאהר 1932 אין בילד

לויט אנ'אויפשטעלונג פון א דייטשער אילוסטראציע-ביורא

- מאָרש פון די אמעריקאנער וועטעראַנען אויף וואַשינגטאָן, דעמאָנסטראַציע אויף די טרעפּען פֿון ווייטען הויז.
- גענ. פּאָן שליכער גיט אַפּ ווין שטימ בעז איינער פֿון די פּיל וואַהל-קאָמפּאָניעס אין דייטשלאַנד.
- הינדענבורג, אין צום צווייטען מאל גע-וועלט געוואָרען אַלס דייטשער פרעזידענט.
- די שיף „יאָבע“ אין אומגעקומען מיט 69 פּלאַטשילער.
- גערהאַרדט הויפטמאַן, בעריהמטער דיכטער האָט געפּיערט דעם 70-טען געבורטסטאָג.
- לאָא אַנדושעלעס, די שטאַט פֿון דער אַלימ פּאַן פּאַצען.
- דער ניי-געוועהלעכער פּראָנציאָווישער מלוכה פרעזידענט, לעבאָנען.
- בילד פֿון דעם געוואַלדיגען וואַלקאָן-אויס-ברוֹך אין דרום-אַמעריקע.
- שרפה פֿון פּראָנציאָווישען דאָמער „וואַרש פּילפּאַר“ ביי וועלכען ס'ווערן אומגעקומען 200 מענטשן, דערנאָכער דער בעקאָנטער וואַרשאַליסט אַלבער לאָנד.
- דע וואַלערא, אירלענדישער פרעזידענט.
- פּראָנקלין רוזוועלט, אין געוועהלט געוואָרען אַלס פרעזידענט פֿון די פּעראַיאַנינגטע שטאַטען.
- וואַלפּאַנג פּאַן געזעהע, זיין 100-טען יאהר האָט געפּיערט די באַנצע וועלט.
- אַטאָ בראָון פּרייסישער פרעמיער-מיניסטער אין אַדאַלפּעלס געוואָרען דער קאָנצלער פֿון פּאַצען.
- דיר פּריינג, גענו. קאָנצלער פֿון דייטשלאַ.
- פּאַן פּאַצען אויף דער רעפּאַראַציע-קאָנפּענץ אין לאָזאַן.
- דיר פּרייכט, קאָמיסאַריסטישער אינערן-מיניסטער פֿון פּרייסען.
- דד. בומקע, פרעזידענט פֿון העכסטען דייטשען געריכט, וואָס האָט בעראַכט דעם שטייט צווישען דער רייכסרעגירונג אין דער געו. פּרייסישער רעגירונג.
- דאָס צוגעגאָבעטע קינד פֿון לינדבערג, גענף (שווייץ).
- דאָס צוגעגאָבעטע קינד פֿון לינדבערג, וואָס איז שפעטער געפּיען געוואָרען טויט.
- דער ערמאָדעטער פּראָנציאָווישער פרעזידענט דומער אויפֿן טויט-פּאַס.
- פּראָא, געו. קייזער פֿון כינע, אין דרום-די יאַפּאַנעז געמאַכט געוואָרען פּאַ-פּרעזידענט פֿון מאַנדזשוריען.
- פּראָא, פּיקאַר האָט זיך אויפּגעהויבען אין דעם באלאָן אויף אַ הויך פֿון 16000 מעטער.
- אַ בילד פֿון פּערקעהר-שטרייך אין בערלין שווערע אנגרוהען אין בעלפּאַסט (ענגלאַנד).
- גענ. שליכער דער ניקער דייטשער קאָנצלער.
- דער ענגלישער שריפטשטעלער דושאַן גאַלסוואַרסי, האָט בעקומען דעם נאָבעל-פּרייז פֿאַר ליטעראַטור.
- בילדער פֿון די גרויסע פּערפליצונגען אין דייטשלאַנד.

- פֿון לינקס אויף רעכטס: 1. אייזען האַלבער בעריהמטער קאָמפּאַ-דיטאָר. 2. פּרידריך אויגוסט 3. לעטער קעניג פֿון 3. מאלעז נמיל אַרליק. 4. באַלער מאַקס סלעוואַנט.
11. וויפּעל, עסטרייכישער מלוכה-מאַן. 12. שאַפּער, עסטרייכישער מלוכה-מאַן. 13. אַנטאָן ווילרגאַנו, זינענער דיכטער. 14. לאַויס האַנען, דייטשער באַנקיר. 15. פּראָא, קאָהל, בעקאָנטער קרימינאָלאָג. 16. אַריסטור בראַן, גרויסער פּראָנציאָווישער מלוכה-מאַן. 17. אַמיראַל צענקער. 18. פּאַן וויפּער, בעקאָנטער דייטשער אַרמיראַל. 19. ווילהעלם אַטוואַלד, געלעהרטער און נאָ טורסאָישער, נאָבעל-פּרייז-טראַגער אין יאהר 1909 פֿון כעמיע.
5. פּאַל דומער, ערמאָדעטער פרעזידענט פֿון פּראָנקריין. 6. גראַף פּאַסאַראָוסקי, דייטשער מלוכה-מאַן. 7. ריכאַרד סקאַוואַצקע, שריפטשטעלער. 8. גרענהאַף, בעריהמטער פּליהער. 9. פּאַן מאַרגען, ספּאַרטסטאַלן. 10. זלאָטין פּאַשא, בעריהמטער אַזיקאַ-פּאַרשער.

דער עלטערער און דער יונגערער

(פון דער סעריע: „אלטער מארק“)

פון יוסף זערהאוויטש

אויסגעגעבן דורך די קינדער, האגערענע און שלעפער ריגע!

— נישטא קיין געלד, ליפע, מען האט אונז אנדערע ביטערע גראשענס געוואלט רייסען, האָפּען מיר גאָרנישט געווען.

— וואָס הייסט רייסען?

ביין, ליפע האָט עס נישט טאָמס געווען. ס'זאל אַרבייט מען פאַר גראַשענס, ס'זאל קען מען נאָך רייסען? אַרבייטענס וואָס גייט עס איהם און רייסען, נישט רייסען, די קינדער אינדערהיים זענען דאָן הונדערט און שלעפערע און ווער דען זאל זיי עסען געבען?

ליפע האָט נישט פערשטאנען און זיינע אלטע אויגען זענען גאָס געוואָרען.

אויגען געהאַרטעוועטע פון פערשעוועטע שוואַך בען, וועלכע פאַלען במשך פון זשאַר אין זיי אַרין, אויגען, וועלכע האָבען במשך פון זייער צוויי און זיבעציג יערהרען געזען קיין בלוז איהם און גרייסע אַנגעוועהען און האָבען קיין טרעהר נישט געלאָזט, האָט די אויגען האָבען זיך איצט צעוויינט, אַרין טרעהר האָט זיי צווייטע געלאָזט:

— ווער זעט ברויט געבען מינדע יתומים?

דער עלטסטער חבר פון דער צווייטער חברתה האָט זיך צעוויינט און דער יונגסטער, דער זיבעצער יערהרעך פערעק האָט עס נישט געקענט צווערען, ער האָט אין די טאַשען געוואָלט, ער האָט דער טאַשע זיין ניקעלעס זייער:

— נעמט, ליפע, נעמט, פערעקעט איהם, נעמט צוויי, דריי, פיר ברויט, זופיל מינדע איהם איהם געבען, עס זאל קלעקען אויף עטליכע טעג, אַזוי לאַנג, ווי מיר וועלען נישט אַרבייטען.

דאָס האָבען ווער די רעשט חברים נישט פערשטאנען:

— וואָס הייסט אַרבייטען? צי טאַקע שטיי קען? פלייצעס, וואָס זענען געוואָרען צו שלעפערן, פיס, וואָס זענען געוואָרען צו טרעטען און ווערען וואָס זענען געוואָרען צו הייבען, צו קענען זיי דעהען?

— יא, חברים, שטייטען וועלען מיר, נישט אַרבייטען, זענען אונזערע הענט און פיס ביי איהם אונזערע אויגען געווען צעברענגען, אונזערע קערפערס — פערשדעיע קאנקאריטען, האָבען אונזערע מאַגענס לכל הפחות צו דער זעט גען געסען, נישט קיין מאַרצעפאַטעס — איז ברויט צו דער זעט, איצט, און מיר האָבען שוין דאָס אויף נישט, טאָ פאַר וועמען און צוליב וואָס איינשטעלען אונזערע הענט און פיס, אונזערע גומים?

צום צווייטען מאל האָבען פאַרעראַטען און לולקעס זיך צעפונקעלט און די מילדער, וועלכע האָבען געלעבט, גערעט און געריסען זיך, ווער לענדג אַיבערשרייען איינער דעם צווייטען מיט מיטערקייט, מיט גאַל און מיט האַרבע ווערער. ווערער האָט דער פּערהאַרין זיך מיט אַ רינד-וואַלקען פּעריאָדע און דאָס איינציגע לעמפלע האָט געזאָגט זעהר אַ שווערען קאַמף צו פיהרען. כדי דורך דעם וואַלקען זיך אַדערצוהייטען און צו בעלייטען דריי איינצואַנציג (דער אלטער ליפע איז שוין געהאַט אונגעוואָרען) פּעריאָדע, אָבער ענטשלאָגע פּוּמער, ענטשלאָגען אויסצוהאַלען און אַיבערצוהאַלען דעם שטריק, ביז צו אַנצענטגלי טיגען זענען.

אלע אַנדערע דאָרט, ווי זיי הייסען, די פּעריאָדע פון אַיבערע ברושעטען אויף דעם חשבון פון די קערפערס, וועלכע זענען מכלומרשט אין צעמאלונגס-צושטאַנד, וועלען מירע מוהז פון זייער דריימעל אויפּוועקען, מוהז, וועלכע קענען קיין אומוועקען נישט און וויסען נישט פון דרייען אַרין אָדער אַרױסדרייען זיך און קענען קיין פּשרת נישט מאַכען דאָס זענען מוהז, פּעריאָדע מיט הערצער הערצער מיט טויערדער פּעריאָדע פּעריאָדע און פּעריאָדע מיט אַייגענע און מיט קינדערשישע מאַגענס, וועלכע הערצער נישט אויף צו פּרעסען און צו מאַגען: ברויט!

ברויט צו דער זעט — — —

די סדר האָט מיט אַ סקריפּ זיך געפּענעט.

פיר און פּעציג אויגען האָבען זיך אויפּגעריסען און מיר דערוואַרעטונג אנגעקוקט די צוויי אַרבייטער מענדע חברים, וועלכע זענען מיט געוואָרען קעגן געבליבען שטייען ביים טיר.

צי האָבען זיי צוויי חברים האָבען און גאַרנישט זיך געפּהלט, וואָס זיי זענען אַזוי שוועווער און אומ-בעהאַלפּען געבליבען שטייען מיט אַראָפּגעבליבענע קעגן באַלד ביים אַרבייטען?

ביין, די צוויי חברים האָבען און גאַרנישט זיך שולדיג געפּהלט, געאַרבייטע האָבען זיי אַ גאַנצען טאַג צוגלייך מיט אלע און אין די שפּעטע אונזער שעהן, ווען זיי אַרבייטע האָבען זיי עס איז געווען, האָבען זיי זייער רונד-טאַנג אַרום די געוועלבער געמאַכט, כדי פאַר זיי חברים ברויט צו ברענגען, טאָ און וואָס האָבען זיי זיך געוואָלט פיהלען שולדיג, צי אין זענען, וואָס זיי האָבען פון די בוימאַנס און סאַפּירס נישט געוואָלט אַנגעהען גראַשענס פאַר זייער שווערע און אויסגעמאַטערטע אַרבייט?

אויגען מיט אויגען האָבען זיך געקריגעט, גע-קריגט זיך און... פּערשטאַנען, פּערשטאַנען און מיט פּעריאָדעקייט זיך צוויי פּעריאָדע, צי וואָס נאָך אַנקוקען איינער דעם צווייטען מיט הונדערטע בליקען? און צו וואָס נאָך אַראָפּלעקען יענעם צער פון פּנים בעת מ'קען נישט אַייגענעם נישט פאַרטיג ווערען?

בלויז איינער, דער אלטער ליפע האָט נישט פּערשטאַנען; ער האָט אַ גאַנצען טאַג געאַרבייט, צענדליגע מאל זענען איהם במשך פון טאָג די אלטע רעוואַלוציע פּיס געשטיינעלט געוואָרען, אונטער די הונדערט-קילאָגראַם משאות, וועלכע האָר בען איהם אַראָפּגערוקט דעם קעגן צו דער ערד, בלויז דער געראַנק, און אינדערהיים וואַרען צוויי יונגע אייניקלעך יתומים, וועלכע ער מוז אַז פּער-באַכט אַ ברויט אַהיימברענגען, האָט זיינע פּיס און אונטער-ברעקען. בלויז ער האָט נישט פּערשטאַנען וואָס שטייען זיי דאָרט, די צוויי חברים ביי דער טיר, און גיבען נישט פאַר חלק? אינדערהיים

משופע אַרטיג בעווענדער, ווי די קולקעס אַנגע-לענטע און ברונענס און די צונגען קרישען זען און די מילדער, ווי די לילע קעזן ביי וואַרעם אוינעם, עס איז זי גוט דאָרט, וועלען זיי זיך נישט בעוועגען.

זענען זיי די צוויי אונזעוואַנציג מאל, די מיר שטיינע-געוואַנטע „גבורים“ פון דעם אלטען מאַרק און אַ צושטאַנד פון אויפּלעזען זיך; די פּיס בע-זונדער, די הער בעווענדער אויף די קעס בעווענדער, ווייל אין דער דערוואַרעטונג אויף דעם צווייטען פון די צוויי חברים, כאַפּען די אויגען דערווייל אַ דר-מעל און דער דריימעל ציהט, ווי מיט אַ כּושר שוורל, מיט דעם קאַס, וועלכער האַלט זיך אין אַרין אונטערזייען וויטווערט פון קערפּער.

ס'איז שטיל. — זאל זיין שטיל, וועמען קען עס דען אַרין, און צוויי אונזעוואַנציג מירע און אַפ-געמאַטערטע מענטשען ריהען?

דאָס עלקעטרישע לעמפלע בעפרייט שוין פון דעם רינד-וואַלקען בעלייטע פּיערליך און געטריי מיט מאַמערע גוטסקייט די פּנים פון די צוויי אונזעוואַנציג גרויסע קינדער, וועלכע נעמען פּעליב דעם האַרען וואַנדיגען אַשפּאַץ, פאַר זייערע מירע גומים, וועלכע צעוועצע אויף אומגעוואָלעטע און דילעטאַנטש צווייגעקלאַטע בעקן, ווערען זיי אַזוי, ווי גליים אין צושטאַנד פון אויפּלעזען זיך.

ביי מאַמט אַזאַ צושטאַנד?

— יא, אויסגאָלדעט. עס האָט זיך דעם ים פּערוואַלט אַ דריימעל טאָג, האָט ער די כּוואַלעס צווייטען די פאַלדען פון זיין מאַגעל בעהאַלען און די שפּען דוכט זיך דערווייל, און אייביג וועלען זיי אַזוי רעהג און שטייפּעריש זיך גליטען אויף זיך אויסגעאַרבייטען און צעפאַרע-צעם רוקען.

אויפּלעזען זיך?

ציערט איהר בוימאַנס, סאַפּירס און די אלע אַנדערע דאָרט, ווי זיי הייסען! — נישט קיינער דאָ פון די אַרבייטערניגע מענטשן און נישט קיין מענטש אין דער גאַנצער וועלט, וועמענס לעבעס-סאָהנאַלעט זעט אין אַרבייט, וועט נישט דע-לאָזען זיין קערפּער צו דעם צושטאַנד פון פּעריאָדע און אויפּלעזען-זיך, ווי עס איז דער פּאַל מיט דעם מאַדען בוימאַנס און מיט טויערער איהרם גלייכען פון לייכטע קעס און שווערע גומים.

זער ים כאַפּט אַ דריימעל און וועט ער דער-וואַמען וועלען פּיס זייערע זיין פּיס, וועלכע וועלען מיט זייער קעלעשיש און שווערער אונטערזייען צוטרעטען אלע די ווערעס, וועלכע שטענען זיי אין ווייטער גאַנג, הענט וועלען זייער הענט ווערען, וועלכע וועלען אַן רוקעט און אַן רחמנות, זיי זי קולקעס פון טופע ברונענס טענען זייערע לעבעס-זאַמטען און אפּשר גאָר בעפרייאוונג פון דעם תּהום, וואו ער ליגט בעהאַלען!

ציערט איהר הערן בוימאַנס, סאַפּירס און די

צווייאוואַנציג מאל משא-טרעגער פון דער צווייטער חברתה, וועלכע בעדינען דעם אלטען מאַרק און אַרומגע גאסען זענען אין די שפּעטע אונטערזייען און זייער פּערהאַרין און גלייכען זיך אויס אַן געוולדע און האַרטע ווענט זייערע מירע אַפּגעשטאַנענע פּלייצעס, פּעריאָדע ווער זיין בילדען פּאַפּעראַס און ווער נאָך זיין בילדערע לילקע און וואַרען אַפּ דעם צווייטען קאַס פון די צוויי חברים, וועלכע מאַכען איהם פּיס זייער רונד-טאַנג אַרום די געשעפטען פון אלטען מאַרק און אַרומ-גע גאסען, כדי איינצואַרבעטן דעם עטליכען פּע-ריאָדע, וועלכער איז אויסגעוועפּט געוואָרען מיט שוויס פון קערפּערס און און אַקעדיגען אַנעם פון צאַפּעלדיגע און אַפּט אויך הונגעריגע הערצער.

דער פּערהאַרין איז אַרבייטער, אַרבייטער פּערהאַרין — אַ דאָן אַיבער די קעס פון מירע און אַפּגעאַרבייטע מענטשען, איז אלטע און איהם איהם און מיר-אַפּפּאַרעטן די בעק פון איינפאַכע נישט צעהוועלטע ברונענער, דילעטאַנטש צווייפּלעזעלע פּעריאָדע זענען אויף די טישען, די ווער, ווער-דיקע, געקלאַטע און טראַגען אויף זיך סמנים פון מענשליכע פּלייצעס, וועלכע האָבען זיך געפּוילט אַן זיי אַנצוועלדענען, גראד ווי די פּלייצעס פון די געטלידער פון פּערהאַרין טראַגען אויף זיך סמנים פון זעם, קאַטענע און פּעקער.

כדי איינצושפּאַרען ליכט פּיערעס און דעם משא פּערהער און לאַסט-טרעגער פּערהאַרין נאָר אַרבייטע-לעמפלע, — דאָס איינציגע אויג, וואָס בענעוועט זיי מיט אַ ליכטיגען שמיכעל, דאָס איינציגע אויג, וואָס בעלייטע זיי דעם אַיבערען טאַג אַדער-געמאַכט טען שווערען און גליטשטיקען זעב אויף פּעריאָדע שטיינעדיגע לייטערס און אויף משופּעדיגע, האַלב צעבראַכען און האַלב פּעריאָדע קעלער-טרעקען, ווייל דאָס אויג איז אַרבייטענס, אַ ליבליכע, קעמפּט עס און רייסט זיך אַרױף דורך דעם הויך-וואַלקען פּיס ביליגע אַפּפּעראַטען און נאָך ביליגערע לילקעס און וואַרעס זיין קאַפּע בעלייטעט אַיבערען רינד-געמל אַרבייטער און בעלייטע מירע און מאַמע פּוּמער, מיט רייטע אויגען און פּעריאָדע שטור-בען, וועלכע פאַלען אין זיי אַרין במשך פון אַנע-אַרבייטען צוועלף און דרייצען טעג אונטער זענען אַרבייטען מיט נישט — ריח-זייען, ווערען זיי, צוויי אונזעוואַנציג מאל, ווי בעשולדיגעט און דערוואַרעטונג פון זייער אַרטייל, אַ גינסטער-וועלען זייערע צוויי חברים, וועלכע האַלטען און אַרומגיין די גע-וועלבער און געשעפטען זיי ברענגען גענוג געלד פאַר זייער אַפּגעאַרבייטען טאַג, און עס זאל קלעקען אויף ברויט און אויף, „עפעס“ צום ברויט, אָדער וועט דער פּוסקדין זיך אַ האַרבער — עס זעט אויף ברויט אויך נישט קלעקען?

שטילע, שווערע מחשבות, פּיעקן זיי אין די מירע קעס אויף וועלכע סליגען זיי צעוועקטען די הייסען, צוועלפּטשטע צום קאַר און זיי אַר-אויסגעוועקערט זענען די פּאַפּעראַסען, פּע-ליאַשען שוין די לילקעס, גערייט די צייט און שווי-רען, אלע אַברעם זענען מיר, די פּיס, ווי די קע-צער, וועלען קיין ריהר זיך נישט געבען, אַנצוועק-הענט זיך — שטייען זיי אַנגעלענט און די הייסען, זען די שטאַנעס און דעם האַמפּערפּאַס, די הענט שטייען

מירב-ער-הול-אז אינ'ם קאמה געגען געמיינזאמען שונא

טען גוף און מאַכען לייכטער די באַזילען אויף ווען כמעט אלע פּאַרפּאַרעלעקער שטאַרבען אויף טובעקולאָז, די מילך מוז תמיד געקאָכט ווערען.

קראַנקע מוז מען אינאַלייען — אַנגערעניצע פון דער סביבה, זייער געטיר טאָר נישט פון אַר-דערע בענוצט ווערען, די דעם מוז זייער גע-אַט, און דאָ, וואָס אַפּטער, דאָס בעסטע, באַמילד, וואָלט געווען אַזעלכע קראַנקע צו געבען אין סא-באַטאַריאָס, אָדער ספּעציעלע שטיאַלען.

ליידע האָבען מיר צו ווערען יודישע פּאַלקסי סאַבאַטאַריאָס, וואו די אַרטימע טובעקולאָז-קראַנקע וואַלען זיך געקאַמט אויפּהאַלען, אַפּילו און די יודישע שטיאַלען איז נישט פּערהאַרין קיין גענוגענער צוהאַל פון בעזען, אַזוי און די קראַנקע מוזען בליי-בען אין זייער סביבה און ווערען דער אַנשטעקונגס קוואַל, פאַר די אַרומגע.

די יודישע פּעצילערונג, אַרױס און אַרױס מיט לען, וואוינענדיג אין די עירסטע שטובער, און די שלעכטסטע בעדינגונגען, לייט א סך פון טובער-קולאָז, ס'איז דערפאַר אַ גליק, וואָס מיר האָבען אַ אינסטיטוציע ווי דער „זאָר“, וואָס איבער-צו-פירט זיך מיט די קראַנקע, גיידענע ווי ווייט מעגליך, בערהאַנגענס-שטעלע, ווי פּאַכמעיש געשולטע דאָר-טוירען גיבען צוויי העלפּען די קראַנקע דער טאַג, אַרױס און פּאַלעצירע אויפּלעזענע-פּאַ-טראַגען, וואו עס ווערען דעם אומגעוואַנטען גע-ווערען אַ ריכטיגער וועג.

דער קרוינס האָט אויך דעם „טאָר“ נישט פּע-שוּבט, ער קעמפּט מיט דער קאַרשאַפּט פון דער וועלכע ווילען איהם נישט שטייען און מיט דער טפּשות פון די וואָס שאַצען נישט אַפּ זיין גרויסען ווערען אין דער יודישער גאַס.

מיר טאָרען נישט פּערגעסען, אַז די טובער-קו-לאָזע און דער געזעסער טאָר פון אַ יעדער יחיד און דער מעשעוויט בכלל, מיר מוזען אלע מיטען אַנווענדען איהם צו בעקעמפּען, זיך פון איהם אַויס-צוהייטען.

דעם קראַנקהייטען, היינט, וינט מיר קענען דעם בשותפות-דיגען עכטערע — דעם באַזיל, ווייסען מיר, און דאָס זען עס אלעס טובעקולאָזע סאַבאַטאַריאָזע

דער גרויסער עפּאַלג פון דער היינטיגער מעדיצין ליגט נישט נאָר אין דער מעדיצין צו זיי לען אַ טייל קראַנקהייטען, נאָר אויפּוועלדען אין דעם וואָס זי קען די מילען, כדי מאַכען קראַנקהייטען צו פּערהיטען, אויך אין דעם פּאַל ליגט דאָס האַפּט-געוויכט אין דעם פּערהיטען.

אונזער גוף האָט דעם כּוח זיך אַרױס צו ווער-דען געגען קראַנקהייטען, מיר מוזען זיך ווי ווייט מעגליך גוט צו-העלען, און דאָס נישט מיט אַיני-דיטיגער קאַמפּ, ווי עס איז ביי יודען דער פּאַל, נאָר אויך מיט אַ סך געווינען, מיר מוזען טראַכטען צו וואוינען אין לופטיגע שטובער, וואָס קלענער די שטוב און און וואָס מער מערען עס וואוינען אין איהר מוזען מיר טראַכטען די שטוב צו העלען זיין, לופטערען עטליכעמאַל אין טאָג, ווי נישט מער-ליך שלאָפען ביי אַפּעקע פּענטערען, וואָס שפּיען וואו עס לאָזט זיך.

דאָס איז דער גרעסטער חסא, וועלכען יודען בעדענען לגבי אייגענע און פּערווער, דאָס שפּיערען זיך די גרעסטע געפּאַר, ווען מיר וועלען מוזען מיר צוהאַלען די הער פאַר דעם מויל, ווייל ביים הוסטען און אַפּילו ביי רעווען גיט דער מעש אַרױס טראַגענס שפּיערען אין וועלכע עס געפּווען זיך בא-זיעלען און מיט זיי בעשפּרעצט ער דעם שכן. מיר מוזען שפּיען און פּעצילען קעטלען אין אַר-פּאַל און טיכעל אַרױס קינדער און צו-וואַקסענע מוזען יעדע פּרייע מינע זיך אויפּהאַלען אין פּיר-שער לופט און דער עיקר אין דער זון, ווייל זיי וון הרגענע די באַזילען.

אַרבייטער, וועלכע אַרבייטען אין שטוב פון זי, וואַרשטאַטען און פּאַרפּיקען מוזען נאָך מער אַז די אלע דינים אַהייטען, מיר מוזען טראַכטען ווע-גינסטען אַרין מאל אין דער וואָך זיך באַווען, דאָס ראיכען און האַפּטענעליך דער אַלפּהאַל פּעריאָדע

דער פון אונז האָט אין זיי פּלעזען איינצוגעטעט אַ גרעסערע אָדער קלענערע צוהאַל באַזילען, צום גליק זענען אַבער נישט אלע מענטשן קראַנק הייל מאַכען גוף איז בטבע גובר דעם שוואַ.

די באַזילען קענען אויף פּעריאָדע ווערען אַרױסדינגען אין גוף אַרױס.

(1) מיר לעמען אַרין די באַזילען וואָס געפּינען זיך אין דער לופט, פּיס זיי הייסען אַרױס מיט דעם לופט-שטראַם אין די לונגען און בעוועצען זיך אויף דער שליים-הויט פון די קליינע לונגען-אַפּאַרטאַמענט, פון דאַנען ווערען זיי פּעריאָדע אין די לינגער-דרייען און ערשט פון דער סטאַצע אַטאַקירען זיי די לונג און פּיהרען אַרױס זייער פּעריאָדע אַרבייט.

(2) צוואַנצען מיט די מאַכלים שלענגען מיר אין טובעקולאָז-באַזילען, ווייל אויך, בהמות און עפּוהת קראַנקע האָבען זעלבע קראַנקהייט, ביי טובער-קולאָז-קראַנקע קיז איז אויך די מילך אַנשטעלען און זעהר געפּערהרליך פאַר דעם מעש אויב זי ווערט נישט געקאָכט, די באַזילען בעוועצען זיך אויף דער שליים-הויט פון די געדערים, אויף וועל-כער עס צעשטעהען קלענערע אָדער גרעסערע געשווערען.

(3) אויך די הויט קאָן אין געוויסע בעדינגונגען, אויפּגעמען אַרױף זיך באַזילען, וועלכע פּעריאָדע-אַנצו בעשטיקען הויט, פּרעצען אויף טיילמאַלס די נאָר, די ליפע און צווישענען גאַנצע שטיקע אויף פּעריאָדע שטעלען פון דעם גוף, די הויט-טופּער-קולאָזע הייסט לופט, אויף פּוּלש טאַנצען, ווייל פון די אלע דריי חכים קאָנען די באַזילען אַרױסדינגען אין בלוט, אַרױס און זיך בעוועצען אין אלע אַברעם פון דעם גוף, ווי למשל אין מוה, און די הייסלעך וואָס העלען אַרום דעם מוה (געוויינלעך אויף עטצינדונג), אין די ביינער, און די געלענקען אַויר-באַטריין רעאַגירט אַ יעדע אַביר אַנדערש און די אלע קראַנקהייטען געבען פּעריאָדע-סמנים, פּרוּדער האָט מען געמיינט אַז דאָס זענען פּעריאָדע

שוין פון לאַנג רייכט די קראַנקהייט יעדעס יאָר פּוּלש קרבנות. לויט אַ עלטערע סטאַטיסטיק שאַר יעדעס יאָר אַרום 12 פּראָ. מענטשן אויף טובעקולאָז, און און מען וועט בערענען, און געווען 7 פּראָ. מענטשן שטאַרבען אויף קלענס, וועט מען קאָנען טאָפּס זיין, ווי געפּערהרליך און שרעק ליך די קראַנקהייט און.

אין פּוּלשען שטאַרבען יעדערליך 25,000 יודען, אויף 800,000 נישט יודען אויף טובעקולאָזע די קראַנקהייט גופא האָט מען תמיד קענען, דער קאַמפּ מיט איהר איז אַפּט געווען א זעהר שווער זען. ווייל מען האָט נישט געוואָלט זיך עס רופּט אַז אַרױס, אַ חוץ דעם האָט מען אונטער דעם באר-מען טובעקולאָזע פּעריאָדע בלויז די לונגען-קראַנקהייט, דיוועלבע קראַנקהייט אויף אלע אַנדערע אַברעם האָט מען פּערהאַכט פאַר גאַנץ אַנאַנדערע קראַנקהייטען.

ערשט אין יאָר 1882 האָט דער פּעריאָדע-דייטער געלעהרטער ראַבערס קאָן ערעקעט, און טובעקולאָז רופּט אַרױס אַ קליינע באַזיל, ווער-ען מען האָט, לכּווד דעם געלעהרטען, אַ נאָמען געגעבען — דער קאָן-באַזיל, דער באַזיל איז גרויס און טויערעסעל טייל פון אַ מילימעטער, און זעהן קאָן מען איהם בלויז אונטער אַ זעהר שפּאַרע-פּעריאָדע-דינגען-גלאז.

און מען נעמט אַ טראַפען פון דעם ליחלת פון אַ קראַנקען, צערייכט עס אויף אַ גלאָז, פּאַרשט עס אַרױף אַ ספּעציעלען אפּפּ, קאָ נעמן זעהען און דעם מיקראַסקאָפּ קליינע רויטע שטענגעלעך, מיט איינמאַל שפּייט דער לונגען קראַנקע אויס 3 קוביק צענטימעטער ליחלת, אין אַרין צענטיםער געפּווען האָט דריי מיליאָן באַזילען און אין אַרין טאָג שפּייט אַרױס אַן לונגען-קראַנקען 7,200 מיליאָר באַזילען! גענוג צו פּעריאָדען

פאטענטעז-אויסקויה - פיז' 15 יאנואר

דעצעמבער

זון-אויסגאנג 7.45 זון-אונטערגאנג 3.32

ליכט-צינדענ: 3.13

פערשטארקטער טעמפא פון פיהרען פראצעסעז איז די שטאטישע געריכטעז

(2) צוליב דער בערייטערע איבערלאזונג פון די שטאטישע געריכטעז מיט פערשידענע פראצעסעז אין און שייכות דערמיט, וואס דער יאהר פנדיגט זיך - האבען אלע ריכטער מיט עטליכע סעז צוריק בעקומען צו ערלעדיגען צו הערען זעהן פראצעסעז טעגליך צום צוריקפיהרען.

אפטייהעז

היינטיגע נאכט-דיושורעז

(2) היינט ביינאכט דיושורעז: ק. ליינווע-בער (5רייהייטס-פלאץ 2), י. הארטמאן (מלינארסקא 1), וו. דאנילעצקי (פעטריקאווער 127), א. פערל-מאן (צינעל-גאס 82), י. צימער (וואלטישענאקא 37), פ. וויטישעצקי (נאפיווקאקוסקיענא 27).

טעמאריאל פון לאדזער פארמאצעוועטעז

(2) דער לאדזער פערבאנד פון פארמאצע-וועטעז-אנגעגעטעלטע האט ארויסגעשיקט צום גע-זונדהייט-דעפארטמענט ביי-אונטער-מיניסטער-יום, און צום אלגעמיינעם פוילישען פארמאצעווע-טעז-פערבאנד א גרויסען מעמאריאל אין וועלכען עס ווערט בפרוטיות געשילדערט די שווערע און קרימישע לאגע פון די היצע פארמאצעוועטעז. עס ווערט אין איהם אנגעוויזען אויך דער גרויסער ארבייטסלאזיקייט אין דעם פאך, און אויך די סיבות דערפון.

איונגע פרוי זיך ארונטער גע-ווארפעז אונטער א צוג

(2) בעסטען צאייט 8 אין אונטער האט זיך אונטערן צוג, וואס איז געקומען פון לאדזער-קאליש קיין קאלישעק, ביי דעם איבערפארט אויסן פאבר-יאצער שאסע, - איינגעפאלען און אונטערן צוג געקלעבט פרוי פון אונטערן 30 יאהר אלט. די אומגליקליכע פרוי איז צושניטען געווארן און אויך שטיקלעך. קיין שום דאקומענטען האט מען ביי איהר נישט געפונען. פאליציי פיהרט אונטער-שאסע.

געביטען דורך א הונט

(2) אין דער וואוינונג פון זיינע עלטערען אויף טרעלענבערג 66 איז שטארק צוגיטען גע-ווארען פון א הונט אין פוס דער 10-יעהריגער עדהארד דאבערשטיין. פאנאטאוויע האט דאס צוגיטענע קינד אפ-געפיהרט אין שפיטאל פון דער קראנקען-קאסע.

אונטערנעמונגען קלימען אים פאטענטעז פון גיד-ריבערער קאמפאניע. עס לאזט זיך אויך שטארק מידלען דער מאנגעל פון צירקולאר, לויט וועל-כען עס וואלט ערלויבט געווען אויסצוקויפען פא-טענטעז פון נידריגערע קאמפאניעס, נישט קוקענ-דיג אויף דער צאהל בעשעפטיגטע ארבייטער. צוליב דעם, וואס מארגען איז שוין דער לעצטער טערמין פון אויסקויפען פאטענטעז איז דער מאנגעל פון דאזיגען צירקולאר א גרויסע ענ-טוישונג, ווייל די שטייער-צאהלער וועלען, צוליב דער שפעטער צייט סיי ווי נישט בעווייזען פון דער הנחה פון דאזיגען צירקולאר צו געניטען. דאס גרינגשעצן די שטייער-צאהלער האט אין די פערמיטערטע קרייזען ארויסגערופען א גרויסע פערביטערונג, נאכמעהר צוליב דעם, וואס דאס פערענסטליכען פון אויבערדערמאנגען ציר-קולאר איז אנגעזאגט געווארען נאך מיט א גלונג צייט צוריק.

אינהאבער פער'שפט ווערען צו בעצאלען שטראף. (א) עס ווערען שוין ארגאניזירט קארען פון קאנטראלירען, וועלכע זעלען דעם קומען דיגען מאן טאג, דעם 2 יאנואר 1933 אנהויבען א געזעצ-לי-לוסטראציע פון אלע געשעפטען און ווארשטאמען. פערשטארקטע פוועגענונג ביים אויסקויפען די פאטענטעז (אג) די לעצטע טעג האט זיך אין אלע לע-דער שטייער-קאסעס אנגעהויבען א פערשטארקטע פוועגענונג אין שייכות מיט דעם אויסקויפען פאטענ-טעז אויפ'ן יאהר 1933. לויט די ביזאנטישע אפ-טערוועציעס איז די פוועגענונג אבער דאך א פיל קלענערע ווי אין דער זעלבער צייט פון פערבאנד-גענעם יאהר. בלייכצייטיג בעמערקט זיך דער פאקט פון א קו אונטערנעמונגען, בעזונדערס אינדוסטריע-זייט צוריק.

(2) ווי בעקאנט, האט היי-יאהר די מינאנץ-מאכט נישט פראבלאנירט דעם טערמין פון אויס-קויפען פאטענטעז, וועלכע מווען אויסגעקויפט ווע-רען ביי'ן 31 דעצעמבער 1932. לויט'ן מוסטער אבער פון די פערבאנדענע יאהרען, קען יעדער אונטערנעמער אויסקויפען א פאטענט אין משך פון די ערשטע 2 וואכען פונ'ם חדש יאנואר. און דעם צוצאהלען פראצענטער און שטראפען פאר'ן נישט אויסקויפען צו דער צייט. דער פוט שטערט אבער נישט דערצו, אז ביני לביני זאל אונט אויגען אויסקויפען צו בעצאלען דען שטראף, מחמת פונ'ם 2 יאנואר אן וועלען זיך אנהויבען די קאנטראלעס פון די לאדזער-אונ-טערנעמונגען, און אין פאל ווען עס וועט פאסע-געשעפטע ווערען, אז אונטערנעמונגען פערמאגט נישט קיין פאטענט אויפ'ן יאהר 1933, וועט איהר

פון האנדלע-ס-געריכט

בעשטעטיגטע אפמאכען פון: די פירמעס „רעאז טיבער“, „ס. דאמאנסקי און האמפ“, און „אדאלף קעבש“

די ערשטע ראטע איז צעהלבאר דעם 30 יולי 1933. פערעכטיגט און דאמאנסקי'ן איז צוריקגעקערט די סאחרישע ווירדעז. דאס געריכט האט נאך בעשטעטיגט דעם אפמאך פון דער זאקען-פירמע „אדאלף קעבש“, לויט וועלכען די קרעדיטארען וועלען בעקומען 45 פראצען. פון זינער חוב, אויסגעצאהלט אין משך פון 2 יאהר. די ערשטע ראטע איז צעהלבאר דעם 20 יולי 1933.

אזוי איז אויך בעשטעטיגט געווארען דער אפמאך פון דעם אינסטאלאציע-טעכנישען ביזרא „ס. דאמאנסקי און האמפ“. מיט זיינע קרעדיטארען לויט וועלכען דער ח'ב ווערט רעגולירט מיט 30 פראצענט, אויסגעצאהלט אין דריי יעהרליכע רא-טעס (די ערשטע ראטע - דעם 24 יאנואר 1934). אויך דער באנקראט איז אנערקענט פאר

דאס געריכט האט אויך זיין לעצטער סעסיע בעשטעטיגט דער אפמאך פון דער פירמע „לעזען טיבער“, פערטריקאווער 49 מיט איהרע קרעדי-טארען. לויט'ן אפמאך איז רעגולירט געווארען אויך 20 פראצענט, אויסגעצאהלט אין 4 יאהר-יעהר-ליכע ראטעס. דער באנקראט פון טיבערן איז אנערקענט געווארען פאר בערעכטיגט און איהם איז צוריקגע-קעהרט געווארען זיין סאחרישע ווירדעז.

אויפגעהאנגען זיך א יודיש מיידל-על

אין איהר אייגען געוועלעב אויף שרוםיעסקא 32

עפעס א שוועקליכען פארגעפיהל און מיט דער הילף פון סטרוש לאיפגעריסען די טיר, פאר איהרע אויגען האט זיך דאן פארגעשטעלט א שוועקליך בילד, אין מיטען שטוב אויף א האק איז געהאנגען געווארען, נישט א יודישע שוועקליך קיין שום סענים פון לעבען, מ'האט זי אפגעשניטען פון דעם מאטרא-צען-באנד, אויך וועלכען די זעלבסטמערדערין איז געהאנגען, ארויסגעריפען א דאקטאר, וועלכער האט נאר געקאנט פעסטשטעלען דעם פאקט. די סיבה פון דעם שוועקליכען זעלבסטמער-דין איז געווען נישט פעסטגעשטעלט געווארען.

קיין פערצווייפלונג און נישט פערלאזען קיין זי-לען פון זעלבסטמארגן. געוואוינט האט גערואן ביי איהרע עלטערען אויף ווארשוקא 25. בעסטען פאר-בין א זייערע האט דבורה גענומען די שליסלען און צוועק אין בעשעפט. שפעטער איז די צווייטע שוועסטער ווי שטענדיג געקומען אין געוועלעב צוריק, די לאדזעס זענען גע-ווען פערמאכט, אויך די פראגאטיסירט איז געווען גע-שלאפען. זי האט אנגעהויבען קלאפען אין טיר, אבער טראץ אלע בעמיהונגען האט קיינער פון דאָרט נישט געענטפערט. די שוועסטער האט געהאט

אויף שרוםיעסקא 32 איז געטען בעקאנטען זעלבסטמארגן דורך הענגען זיך די 35-יעהריגע דבורה גערין. מיר דערוויסען זיך וועגען דעם דאזיגען שוועק ליכען פאל פארגענדע פרטים: אויף שרוםיע-סקא 32 האלטען א געוועלעב פון פערל-בעטען און לעזשאקעס צוויי שוועסטערן גערין. דאָס געשעפט איז צוויי ווי אלע היינטיגע געשעפטען געקאנטען זעהר שלעכט. די יונגע שוועסטער דבורה גער-ין האט זיך כסדר בעקלאנגט אויף די שלעכטע גע-שעפטען אבער האט קיינמאל נישט ארויסגעוויזען

געגעז געזעץ וועגען פערריינעז

פראמעסט-פערואמרונג איז פערבאנד „פראנצא“

ירעקט אין די רעכט און אויטאנאמיע פון די פראפעסיאנעלע ארגאניזאציעס. דער דעם. וואסקיעוויטש האט אין זיין רע-פערעט דערקלעט, אז אלע פראפעסיאנעלע גרופ-פירונגען, וואס זענען רעפערענטירט אין סיים,

(2) עהערגעטעטען אין אונטערן און אין דעם פערבאנד „פראנצא“ פארגעקומען א פערואמרונג פון פאבריק-דעלעגאטען און פון „פראנצא-מיטגלידער. עס איז בעהאנדעלט געווארען די פראגע זי-ען געזעץ פאר די געזעלשאפטען, וואס איז סע-פענטליכט געווארען אין „דזשעניק אויסטאז“ גר-מער 85. נאך א לאנגער דיסקוסיע האבען די פער-זאמעלטע פעסטגעשטעלט, אז דאָס געזעץ טרעפט

ביי „שייבלער און גראהמאז“

ארבייטעז 1,300 ארבייטער

די דאזיגע צאהל וועט נישט פערנערעמער ווערען פאר'ן 9 יאנואר פון דער זירעקציע אינספארמירט מען, אז ס'פאר דעם 9 יאנואר וועט די צאהל בעשעפטיגטע אר-בייטער נישט פערנערעמער ווערען, און לויט דער אלגעמיינער מיינונג וועט „שייבלער און גראה-מאז“ איצט מעהר בכלל נישט בעשעפטיגען, תת-2000 ארבייטער.

(2) פירע האט מען דעם 27. ד. ה. גע-זאלט צוריק אריינגעהאנגען צו דער ארבייט ביי „שייבלער און גראהמאז“ 700 מאן פון די רע-דזירטע ארבייטער. אנגענומען זענען אבער געווארען בסך הכל 500 ארבייטער, וועלכע האבען געקראנען ארבייט אין דער שפיטער אויף קשיעוויטש-מלין.

צום קארנאוואל

Advertisement for J. Drukier with a graphic of a person and text: דעם גרעסטען אויסוואהל פון אלערליי פערפומעז אין און אויסטעלענדישע וואו ווי אויך אלערליי קאסמעטיקה

Advertisement for Splendid 100 featuring a large graphic of the number 100 and text: 100 מעטער ליבע, פראדוקציע פון Józef Rozen, Zula Pogorzelska, Krystyna Ankwicz, Dora Kalinówna, Adolf Dymsha, Konrad Torn, Ludwik Lawiński, Mieczysław Cybulski, Chór Dana

Advertisement for J. Drukier with address: 5 Zawadzka 5, tel. 175-92. פאר אנגראפטיסטען ספעציעלער רעבאטו הורט און דעמיל! וואו קאנקורענץ-פרייזען!

